ISSN 1427-809X

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

POLITECHNIKA OPOLSKA

czerwiec 2000 Nr 8(87)

Fot. Sławoj Dubiel

Kolejny nowy obiekt Politechniki Opolskiej – Dom Studenta przy ul. A. Struga

5. Program Ramowy

Obrachunki piastonaliowe

Inwestycje Politechniki Opolskiej

Pierwszy etap wyścigu o indeks na finiszu

Jeszcze o sportowych sukcesach studentów PO

Indeksy cytowań Filadelfijskiego Instytutu Informacji

Udanych wakacji

życzy redakcja Wiadomości Uczelnianych

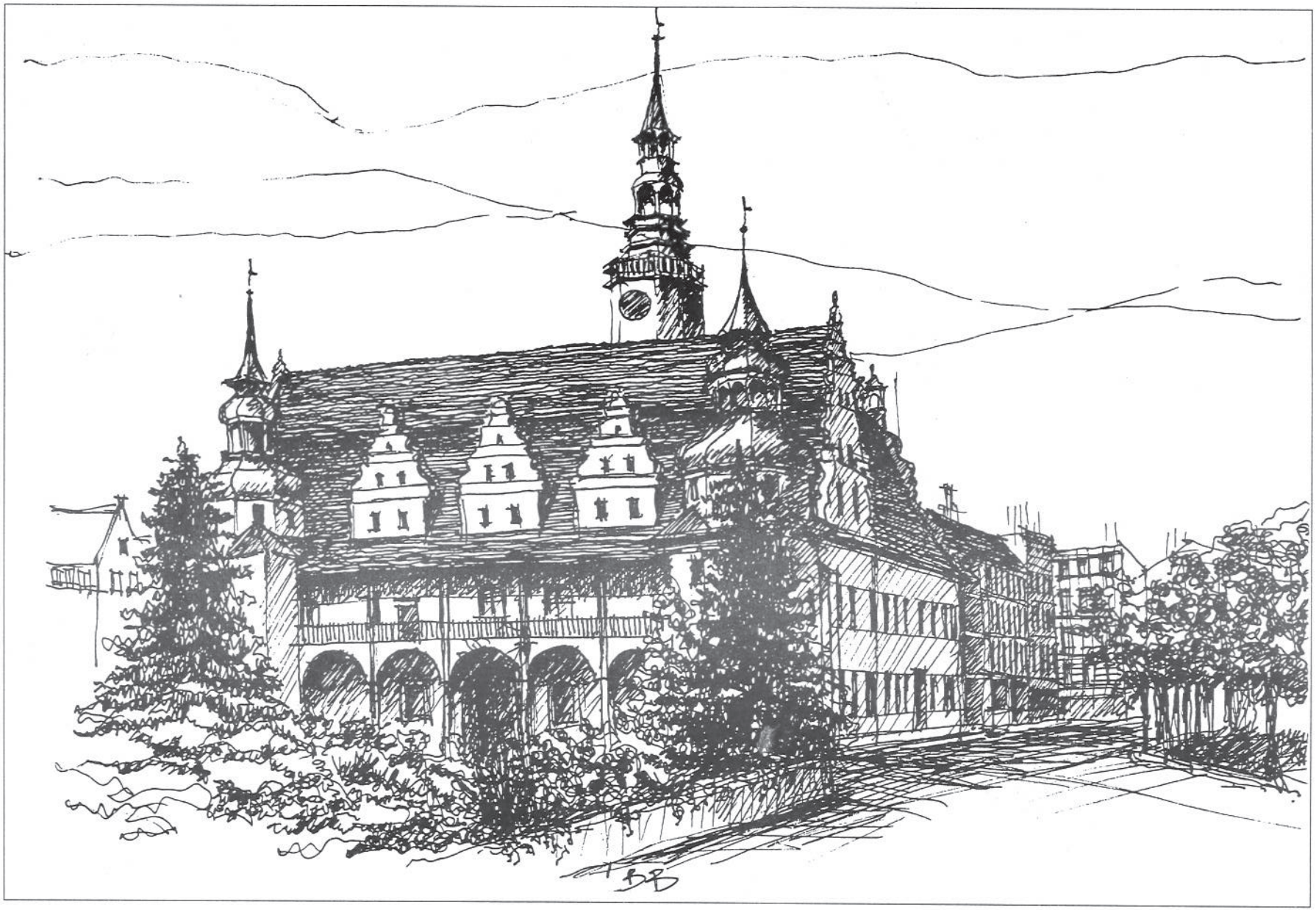

Brzeg – ratusz z fragmentem rynku
Rysowała mgr inż. arch. Bożena Banek,
Katedra Podstaw Projektowania Budowlanego WB

NADAL JESTEŚMY W FAZIE KSZTAŁTOWANIA SIĘ NOWEGO SYSTEMU ZARZĄDZANIA FINANSAMI

Z dr. Zygmuntem Kasperskim, prorektorem ds. organizacyjnych rozmawia Krystyna Duda.

– Krystyna Duda: Panie rektorze, uczelnia kolejny rok funkcjonuje według nowego systemu ekonomiczno-finansowego opartego na zasadzie decentralizacji zarządzania środkami finansowymi, który Pan współtworzył i wdrażał. Jak podsumować można ten okres, w jaki sposób jego wdrożenie zmieniło zarządzanie jednostkami uczelni?

– Zygmunt Kasperski: Istotnie, decentralizacją zarządzania finansami w Uczelni zajmuję się już cztery lata. Trudno mi jest obiektywnie ocenić ten okres, a także sam proces wdrażania. Docierają do mnie różne opinie z poszczególnych jednostek. Nie ulega jednak wątpliwości, że dzięki decentralizacji znane są koszty każdej działalności związanej z prowadzeniem i obsługą dydaktyki. Wiemy ile kosztuje każda godzina dydaktyki, każdy rodzaj zatrudnienia. Wiemy również jakie działania są niezbędne, aby z jednej strony pozyskać więcej środków, a z drugiej strony zmniejszyć koszty Uczelni i poszczególnych jednostek organizacyjnych. System ekonomiczno-finansowy formalnie działa trzeci rok. W roku 1999, a więc po roku jego funkcjonowania, pod wpływem nacisków z niektórych jednostek organizacyjnych Uczelni dokonano istotnych modyfikacji zasad wewnętrznego podziału przychodów, na rok 2000. Senat na majowym posiedzeniu uchwalił dalsze zmiany, a na posiedzeniu czerwcowym będzie propozycja reasumpcji głosowania z poprzedniego posiedzenia. Mam również na piśmie szereg propozycji (często wzajemnie wykluczających się) zmian na najbliższe lata. Wynika to m.in. z tego, że jednostki naukowo-dydaktyczne „młodsze" z różnych powodów rozwijają się znacznie szybciej (zatrudniają kadrę, przyjmują dużą liczbę studentów, w tym studentów na płatne studia zaoczne) niż pozostałe jednostki, a przy tym ich koszty kształcenia są znacznie mniejsze. Zmiany zasad wewnętrznego podziału dotyczą tych samych pieniędzy. Każdy sposób podziału powoduje, że któraś z jednostek czuje się „pokrzywdzona", w konsekwencji pojawiają się kolejne żądania zmian itd. Świadczy to o tym, że proces decentralizacji nie jest łatwy do przeprowadzenia. Dynamiczny rozwój niektórych jednostek oraz relatywnie niższy poziom finansowania szkolnictwa wyższego przez budżet państwa dodatkowo ten proces komplikuje. Częste zmiany systemu w krótkich odstępach czasu powodują poczucie braku stabilizacji i utrudniają proces wdrażania. Aby system mógł w miarę sprawnie funkcjonować należy opracować odpowiednie programy komputerowe, ale to wymaga stabilizacji algorytmu. Gdybym mógł podsumować ten okres, to powiedziałbym tak: jesteśmy w fazie kształtowania się systemu - niektóre rozwiązania są dobre i pewnie będą funkcjonować dalej, inne po prawdopodobnie burzliwych dyskusjach być może ulegną zmianie. Ale moim zdaniem, jeśli warunki zewnętrzne istotnie się nie zmienią, należy ten etap możliwie najszybciej zakończyć. Decentralizacja daje dużą swobodę kierownikom jednostek w zakresie kształtowania wyniku finansowego, na który składają się zarówno przychody jak i koszty jednostki. Jawność wszystkich operacji finansowych prowadzonych w Uczelni sprawia, że każda złotówka przychodów ma swojego „adresata", a koszty każdej działalności są dokładnie obliczane. Finansami Uczelni i poszczególnych jednostek organizacyjnych, przy współudziale Kwestury i Senackiej Komisji Budżetu i Finansów zarządza zespół pełnomocników kierowników jednostek, których zadaniem jest m.in. sporządzanie planów rzeczowo-finansowych jednostek i współtworzenie zasad wewnętrznego podziału środków. W przeciwieństwie do centralnego sposobu zarządzania, rektor i kwestor nie pełnią roli centralnego ośrodka dystrybucji pieniędzy i mogą więcej czasu poświęcać na sprawy ważne dla rozwoju i funkcjonowania Uczelni.

Wiemy również jakie działania są niezbędne, aby z jednej strony pozyskać więcej środków, a z drugiej strony zmniejszyć koszty Uczelni i poszczególnych jednostek organizacyjnych.

– KD: Na czerwcowym posiedzeniu senatu uchwalony będzie budżet uczelni, którego projekt był ostatnio opracowywany. Czego spodziewać można się po tegorocznym budżecie?

– ZK: Tegoroczny budżet z powodów od nas niezależnych uchwalany jest dość późno. Ale od grudnia ubiegłego roku mamy na Uczelni tzw. „prowizorium budżetowe" na rok 2000, a zatem sytuacja finansowa Uczelni na rok bieżący jest nam od dawna znana. W roku 1999 w stosunku do roku 1998 przychody Uczelni wzrosły o 21,6%, a koszty o 22,9%, co oznacza, że wydaliśmy więcej niż powinniśmy. Według planów na rok 2000 relacje między przychodami i kosztami kształtują się podobnie, nadal nasze wydatki na działalność dydaktyczną są większe niż przychody. Mimo podjętych

działań zmniejszających koszty, nie udało się tej tendencji powstrzymać. Zasadniczym powodem tego stanu rzeczy był wzrost o około 20% kosztów obsługi zajęć na studiach zaocznych, wynikający ze zmiany ustawy o świadczeniach emerytalnych, która zobowiązuje pracodawcę do odprowadzania składek ZUS również za umowy zlecenia i umowy o dzieło z własnymi pracownikami. Również nie wszystkie jednostki organizacyjne Uczelni podjęły wystarczająco radykalne działania obniżające koszty. Musieliśmy zatem w planie rzeczowo-finansowym na rok bieżący przerzucić znaczną kwotę bo ok. 850 tys. zł. z badań statutowych na zasilenie funduszu płac, co daje planowany wynik finansowy Uczelni bliski zeru (tzn. bez strat, ale i bez zysków). Ta swoista „reanimacja" budżetu odbyła się kosztem badań naukowych, co nie jest najlepszym rozwiązaniem, ale była konieczna.

– KD: Jaki jest wpływ poszczególnych jednostek na wynik finansowy całej Uczelni, z czego to wynika?

–ZK: Nieco inaczej przedstawia się sytuacja finansowa poszczególnych jednostek organizacyjnych Uczelni. Jeśli chodzi o te najważniejsze, tj. wydziały, to najlepszą sytuację mają dwa: Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji oraz Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. W pierwszym przypadku powodem dobrej sytuacji finansowej jest duży nabór studentów na kierunki prowadzone przez Wydział, w tym głównie na studia zaoczne. Przy relatywnie niskich kosztach kształcenia daje to Wydziałowi w kolejnym roku dobry wynik finansowy. Natomiast Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii bardzo szybko się rozwija - zatrudnia kadrę, tworzy nowy kierunek studiów, kształci dużo studentów. Władze Wydziału dbają o to, by koszty kształcenia były możliwie niskie. Pozostałe wydziały Uczelni mają dosyć trudną sytuację. Zainteresowanie kandydatów na studia większością prowadzonych przez nie kierunków nie wykazuje tendencji wzrostowej, a w niektórych przypadkach w ubiegłym roku akademickim przyjęto mniej studentów niż w roku poprzednim, zwłaszcza na studiach zaocznych. Jak wiadomo znaczną część przychodów jednostka otrzymuje za studentów, zatem jeśli taka tendencja miałaby się utrzymać, to wydziały te muszą radykalnie obniżyć swoje koszty o co apeluję już od wielu lat. Zdaję sobie sprawę, że jest to trudne, ale innego wyjścia po prostu nie ma. Nie można racjonalnie zarządzać Uczelnią, gdy istnieją jednostki przynoszące straty. Jeśli taka sytuacja miałaby trwać przez następne lata, władze Uczelni będą musiały stosować pewne działania wymuszające obniżanie kosztów tych jednostek (np. niewyrażanie zgody na podwyżki, zatrudnienia, niektóre zakupy, przeznaczenie funduszu nagród na pokrycie deficytu itp.). Byłyby to działania niezgodne z duchem i literą decentralizacji i mam nadzieję, że do nich nie dojdzie. Jeśli chodzi o jednostki organizacyjne nie będące wydziałami (Instytut MFiCh, Studium Języków Obcych i tzw. jednostki centralne tj.: administracja centralna, biblioteka, wydawnictwo, obsługa) to dokładna analiza ich działalności nie wykazuje by były to jednostki działające „ponad stan", chociaż zapewne i tutaj można by znaleźć pewne rezerwy.

– KD: Ostatnie podwyżki płac wzbudziły raczej rozgoryczenie, szczególnie w grupie pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, skąd tak niskie wzrosty płac?

– ZK: Istotnie tak się stało, a to z następujących powodów. Tegoroczne podwyżki były najniższe od wielu lat. Środki jaki na ten cel otrzymaliśmy z MEN stanowiły około 4,3% planowanego funduszu wynagrodzeń na rok 2000, ale równocześnie zgodnie z nowymi taryfikatorami płac znacznie więcej wzrosły wynagrodzenia najniższe: w grupie nauczycieli akademickich o ponad 6% (dotyczy to zatrudnionych u nas profesorów na tzw. II etacie oraz części asystentów), w grupie pracowników obsługi o ponad 9%, nadgodzina asystenta musiała wzrosnąć o 18%. Te podwyżki musiały być dokonane w pierwszej kolejności. Zgodnie z obowiązującym systemem ekonomiczno-finansowym jednostki organizacyjne otrzymały środki na podwyżki proporcjonalnie do ich udziału w dotacji MEN (od wprowadzenia decentralizacji procentowy udział każdej jednostki jest wyliczany w momencie, gdy znana jest dotacja MEN). Zatem procentowe podwyżki wynagrodzeń w każdej jednostce zależały od jej sytuacji, a głównie jak dużej liczbie pracowników, o których wspomniałem wyżej, należało podnieść wynagrodzenia ponad 4,3%. Z tego co wcześniej mówiłem, Uczelni jako całości nie stać na dofinansowanie podwyżek z własnych przychodów. Jeśli chodzi o pracowników nie będących nauczycielami akademickimi to w tym przypadku należy mówić o dwóch grupach: tych zatrudnionych w jednostkach naukowo-dydaktycznych oraz zatrudnionych w jednostkach centralnych. W pierwszym przypadku pracownicy otrzymali podwyżki takie, jakie przyznali im ich kierownicy, którzy mieli do dyspozycji wydzieloną kwotę, wykaz pracowników, którym należy podwyższyć wynagrodzenie minimalne, oraz kwotę z podwyżki jaką należy przeznaczyć na dofinansowanie godzin ponadwymiarowych asystentów. W przypadku jednostek centralnych duża część dotacji na podwyżki musiała zostać przeznaczona dla obsługi (ok. 60 osób). W tej grupie pracowników, mających najniższe wynagrodzenia, podwyżka musiała być w wysokości około 9,3%, a zatem dla pozostałych wystarczyło jedynie na podwyżki w wysokości około 2,5%. Rozumiem rozgoryczenie ludzi, którzy otrzymują wzrost wynagrodzeń poniżej inflacji, ale takie są realia.

– KD: Czy rysują się jakieś nadzieje na rychłą poprawę obecnej sytuacji?

– ZK: Nadziei na rychłą poprawę sytuacji niestety nie widać. Nie mogę w sposób odpowiedzialny powiedzieć dzisiaj, że w najbliższym czasie wzrosną znacząco przychody Uczelni. Jestem natomiast przekonany, że należy podjąć bardziej energiczne działania zmniejszające koszty poszczególnych jednostek i całej Uczelni. Dotyczy to głównie zmniejszenia kosztów obsługi zajęć dydaktycznych poprzez redukcję godzin dydaktycznych, likwidację specjalności mniej wśród studentów popularnych, częściową rezygnację z zatrudniania osób na II etacie itp. Proces ten na Uczelni już się rozpoczął, ale moim zdaniem w niektórych jednostkach należało go podjąć wcześniej i bardziej radykalnie.

– KD: Zapewne jakimś rozwiązaniem byłoby pozyskanie pozabudżetowych źródeł finansowania działalności uczelni, czy takie rozwiązanie jest realne?

– ZK: Zapewne tak i jednostki organizacyjne starają się o pozyskanie takich środków. Największe możliwości w tym zakresie dotyczą przychodów z odpłatności za studia zaoczne. Na większości na-

Ciąg dalszy na stronie 22

Z KALENDARZA REKTORÓW

■ 18 maja br. na zaproszenie rektora Politechniki Śląskiej **Bolesława Pochopienia** rektor **Piotr Wach** uczestniczył w uroczystości nadania doktoratu honoris causa prof. **Andrzejowi Burghardtowi**.

■ 23 maja br. rektor przewodniczył obradom kolegium rektorskiego z udziałem dziekana Wydziału Budownictwa – prof. **Tadeusza Chmielewskiego**.

■ Rektor, prof. Piotr Wach wziął udział w spotkaniu władz rektorskich PO z przedstwicielami APC Metalchem S.A. : prezesem Zarządu – **Aleksandrem Udryckim** i dyrektorem ds. nadzoru własnościowego – **Piotrem Białkiem** w celu omówienia wstępnych warunków przejęcia wybranych obiektów tej firmy pod potrzeby dydaktyczne i badawcze zainteresowanych jednostek organizacyjnych Uczelni. Spotkanie odbyło się 24 maja 2000 r. w sali Senatu PO.

■ W tym samym dniu, również w sali Senatu PO odbyło się uroczyste wręczenie rektorowi uchwały Rady Miasta Opola dotyczącej darowizny na rzecz Uczelni w postaci budynku, położonego w Opolu przy ul. Struga 16 z przeznaczeniem na dom studenta. Uchwałę w obecności prezydenta miasta **Leszka Pogana** i wiceprezydent **Haliny Żyły** wręczył przewodniczący Rady – prof. **Stanisław Dolata**.

■ Rektor Piotr Wach wziął udział w otwarciu III Międzynarodowego Sympozjum „O człowieku w człowieku", które odbyło się w Kamieniu Śląskim w dniach od 29.05 do 1.06. br. Politechnika Opolska była jednym z organizatorów tego sympozjum.

■ Na zaproszenie dziekana Wydziału Mechanicznego, **Stanisława Króla** rektor i prorektor ds. organizacyjnych, **Zygmunt Kasperski** uczestniczyli w kolegium dziekańskim WM, które odbyło się 31 maja br.

■ 2 czerwca br., na zaproszenie wiceprezesa Zarządu Stowarzyszenia na Rzecz Wspierania Polsko-Niemieckiego Partnerstwa Miast „PARITER" prof. P. Wach wziął udział w seminarium gospodarczym. W sali im. K. Musioła opolskiego ratusza radzono na temat współpracy gospodarczej regionu opolskiego z partnerami zgranicznymi.

■ Politechnika Świętokrzyska w Kielcach obchodziła w dniu 2 czerwca swoje 35-lecie. Z tej okazji odbyło się uroczyste posiedzenie Senatu oraz otwarcie Centrum Laserowych Technologii Metali. W uroczystościach wziął udział prorektor ds. studenckich naszej uczelni prof. **Grzegorz Gasiak**. Prorektor złożył na ręce rektora PŚw. **Wiesława Trąmpczyńskiego** list gratulacyjny z życzeniami od całej społeczności akademickiej Politechniki Opolskiej.

■ W Filharmonii Opolskiej, 5 czerwca obradowali samorządowcy na II Kongresie Samorządowym Województwa Opolskiego. Na kongres przybył premier **Jerzy Buzek** i po przemówieniu wręczył wyróżnionym samorządowcom odznaczenia państwowe – Złote i Srebrne Krzyże Zasługi. W kongresie uczestniczył prorektor ds. nauki prof. **Jerzy Skubis.**

■ Na zaproszenie przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność" 6 czerwca rektor wraz z prorektorami Jerzym Skubisem i Zygmuntem Kasperskim uczestniczył w zebraniu delegatów i członków tego związku zawodowego.

■ Prorektor Jerzy Skubis w dniach 6 i 7 czerwca br. przebywał w Głuchołazach, gdzie miało miejsce spotkanie organizacyjne dotyczące współpracy naukowej i dydaktycznej Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii naszej politechniki z Fakulty Telesne Kultury Uniwerzity Palackeho v Olomouci (Czechy).

■ W dniu 8 czerwca br. w sali Senatu PO prorektor J. Skubis prowadził spotkanie Władz Uczelni ze studentami sportowcami, podsumowujące XX Mistrzostwa Polski Politechnik.

■ 12 czerwca br. prof. J. Skubis uczestniczył w spotkaniu Rektorów uczelni państwowych z Kierownictwem Resortu w MEN w Warszawie. Spotkanie poświęcone było aktualnym problemom szkolnictwa wyższego, w szczególności omówiono:

1) ocenę działalności finansowej szkół wyższych w 1999 roku,

2) aktualny stan prac nad projektem ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym",

3) problematykę filii i wydziałów zamiejscowych w świetle obowiązujących przepisów ustawy.

■ Komitet Badań Naukowych jest organizatorem kolejnej Konferencji „Nauka`2000", w której prorektor, J. Skubis uczestniczył w dniach 15-16 czerwca br.

■ Prorektor prof. J. Skubis w dniu 19 czerwca br. przebywał w Bielsku-Białej otwierając VII Forum Energetyków GRE`2000.

E. Czaja, U. Mazur

Siódmemu w kadencji posiedzeniu Senatu PO w dniu 17 maja 2000 r. przewodniczył rektor, prof. **Piotr Wach**. Otwierając obrady przedstawił zaplanowany porządek posiedzenia, do którego obecni nie wnieśli zastrzeżeń.

1. Sprawy osobowe:
- opinia w sprawie mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas określony dra hab. inż. **Krzysztofa Latawca** (WEiA).

2. Sprawy finansowe:
   - wybór wariantu algorytmu podziału środków do planu finansowego 2000 r.
   - uchwalenie planu remontów z funduszu centralnego
3. Sprawy dydaktyczne:
   - zmiany w planach studiów WEiA, WZiIP i WB.
4. Sprawy inwestycyjne:
   - informacja nt. inwestycji związanych z działalnością dydaktyczną PO, informacja dotycząca inwestycji w infrastrukturze informatycznej Uczelni
   - przyjęcie uchwały dotyczącej wykorzystania obiektów APC Metalchem w planach rozwoju Uczelni
   - wybór obiektu inwestycyjnego na placu obok budynku głównego.
5. Komunikaty, zapytania i wolne wnioski.
6. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Senatu w dniu 12 kwietnia 2000 r.

Realizując przyjęty porządek obrad Senat Politechniki Opolskiej:

· pozytywnie zaopiniował wniosek dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki o powołanie z dniem 1 czerwca 2000 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej na czas określony, tj. na 5 lat – dra hab. inż. Krzysztofa Latawca.

· uchwalił poprawki do systemu ekonomiczno-finansowego PO na rok bieżący

· zatwierdził plan remontów ze środków centralnych Uczelni na 2000 r.

· pozytywnie zaopiniował, uchwalone przez Radę Wydziału Elektrotechniki i Automatyki zmiany w planach studiów, od roku akademickiego 2000/2001:

1) Kierunek *elektrotechnika*:
   Studia dzienne magisterskie - specjalność:
   - automatyka i metrologia elektryczna,
   - automatyzacja i diagnostyka układów elektromechanicznych,
   - elektroenergetyka,
   Studia dzienne inżynierskie - specjalność:
   - automatyzacja i diagnostyka układów elektromechanicznych,
   - automatyzacja procesów przemysłowych,
   - elektroenergetyka,
   Studia zaoczne inżynierskie – specjalność:
   - automatyka i metrologia elektryczna,
   - automatyzacja i diagnostyka układów elektromechanicznych,
   - elektroenergetyka,
2) Kierunek *automatyka i robotyka*:
   Studia dzienne inżynierskie - specjalność:
   - systemy sterowania manipulatorów i robotów,
   - komputerowe systemy w sterowaniu i zarządzaniu,
   - systemy automatyki,
   - systemy pomiarowe,
3) Kierunek *informatyka*:
   Studia dzienne magisterskie - specjalność:
   - systemy informatyczne,
   Studia dzienne inżynierskie:
   Studia zaoczne inżynierskie – specjalność:
   - systemy telekomunikacyjne,
   - systemy informatyczne,
3) Kierunek *elektronika i telekomunikacja*:
   Studia dzienne inżynierskie – specjalność:
   - aparatura elektryczna,
   - energoelektryka,
   - systemy pomiarowe,
   Studia zaoczne inżynierskie – specjalność:
   - energoelektryka,
   - systemy pomiarowe,
   - aparatura elektroniczna.

· Pozytywnie zaopiniował , uchwalone przez Radę Wydziału Budownictwa zmiany w planach studiów począwszy od roku akademickiego 2000/2001 na kierunku *budownictwo*, na studiach dziennych magisterskich i studiach dziennych inżynierskich dotyczące podziału 12-tygodniowych praktyk na dwie 6-tygodniowe: praktykę budowlaną i praktykę dyplomową.

· Pozytywnie zaopiniował uchwalone przez Radę Wydziału Budownictwa plany studiów podyplomowych począwszy od roku akademickiego 2000/2001, pod nazwą:
   - Nowe elementy wiedzy z zakresu projektowania i remontów konstrukcji budowlanych i inżynierskich,
   - Utrzymanie i rehabilitacja mostów.

· Pozytywnie zaopiniował uchwalone przez Radę Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, począwszy od roku akademickiego 2000/2001, zmiany w planach studiów magisterskich dziennych (siatka podstawowa) na kierunku *zarządzanie i marketing* polegające na wprowadzeniu przedmiotu lp. 10) Metody i techniki negocjacji, w semestrze VII, w wymiarze 1 godz. wykładu i 2 godz. seminarium.

· Zatwierdził skład Uczelnianej Komisji ds. Rekrutacji na studia w roku akademickim 2000/2001:
   przewodniczący - dr hab. inż. **Grzegorz Gasiak** prof. PO,
   sekretarz - **Ewa Przystajko**,
   członkowie - dr inż. **Wiesław Grzeszczyk** (WB),
   - dr inż. **Henryk Achtelik** (WM),
   - dr inż. **Maria Wrzuszczak** (WEiA),
   - mgr inż. **Rafał Matwiejczuk** (WZiIP)
   - mgr **Bożena Królikowska** (WWFiF),
   - **Tymoteusz Mazur** (student).

· Wyraził swoje poparcie dla działań władz rektorskich PO związanych z możliwością przejęcia wybranych obiektów APC – Metalchem S. A. z przeznaczeniem ich na cele dydaktyczne i badawcze dla zainteresowanych jednostek organizacyjnych Uczelni. Warunkiem przejęcia jest m.in. pozyskanie środków finansowych na przystosowanie tych obiektów dla potrzeb Politechniki i uzyskanie zgody MEN na realizację tego przedsięwzięcia.

· W ramach realizacji umowy dotyczącej dzierżawy przez firmę BT – CONSULTING terenu będącego własnością Politechniki Opolskiej - zarekomendował do budowy halę sportową.

· Senat Politechniki Opolskiej zatwierdził protokół z posiedzenia w dniu 12 kwietnia 2000 r.

Urszula Mazur sekretarz rektora

Najlepsi sportowcy Politechniki u Rektora

W sali senatu PO spotkali się studenci zrzeszeni w Klubie Uczelnianym AZS reprezentujący barwy Politechniki Opolskiej w XX Edycji Mistrzostw Polski Szkół Wyższych1999-2000, którzy odnieśli spektakularny sukces zdobywając złote medale i tytuł Akademickich Mistrzów Polski. Dotyczyło to następujących dyscyplin sportowych: karate, judo kobiet, piłkę siatkową kobiet i piłkę siatkową mężczyzn (na temat złotych medali siatkarzy obszernie informowały WU w poprzednim numerze).

Sportowców przyjęli w imieniu JMRektora prorektorzy: ds. nauki **Jerzy Skubis**, ds. studenckich **Grzegorz Gasiak**, dziekan WWFiF **Józef Wojnar**, prodziekan **Paweł Czerepok** i dziekan WM, **Stanisław Król** oraz kwestor **Barbara Hetmańska**, nie zabrakło także prezesa AZS Opole, **Kasi Banek**.

Prof. J. Skubis po słowach powitania i serdecznych gratulacjach adresowanych do autorów sportowych sukcesów kilka słów poświęcił historii sportu na uczelni i Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Przypomniał również trudne początki uruchomiania nowego kierunku studiów jakim swego czasu było *wychowanie fizyczne*. Podzielił się z zebranymi kilkoma istotnymi dla środowiska sportowego informacjami, jak choćby niedawno powzięta decyzja o budowie hali sportowej obok budynku głównego. W zamyśle w ciągu 3 lat ma powstać nowoczesny obiekt spełniający wiele funkcji towarzyszących z kręgielnią, klubami, ścianą wspinaczkową. Prorektor przedstawił pokrótce także plany związane z ewentualnym przejęciem przez PO terenu wraz z niektórymi obiektami APC Matelchem. Nie tylko prof. Skubis wyraził swój podziw dla osiągnięć sportowców studentów, równie ciepłe słowa pod ich adresem padły z ust trenerów, dziekanów i prezes AZS Opole. Wszyscy zgodnie podkreślali wpływ sportowych sukcesów na promocję uczelni, na dowód czego pani kwestor przytoczyła spostrzeżenia z ostatniej konferencji dyrektorów i kwestorów, gdzie rozpoznana została jako *kwestor z tej politechniki*, *która ostatnio odniosła takie tryumfy sportowe*. Pani B. Hetmańska – poinformowała, że niestety nie ma dla sportowców-zawodników wiadomości, na którą zapewne czekają, czyli decyzji o stypendiach sportowych. W tym roku nie udało się przeforsować tej sprawy w ministerstwie, ale nadal będą czynione w tym kierunku stosowne starania.

Pani Bożena Baniak i Paweł Czerepok przedstawili swoje drużyny, każdemu z zawodników poświęcając kilka ciepłych słów, przy okazji prezentując tych najaktywniejszych. Profesorem nazywany jest w krajowym środowisku sportowym **Sławomir Gerymski**, a dwóch zawodników z zespołu piłki siatkowej – **Piotr Sniatowski** i **Piotr Gacek** ma na swoim koncie także nie lada sukces, czyli złoto w rozgrywkach piłki plażowej. Nie mniej uwagi swoim pupilom, złotym medalistom poświęcili trenerzy sekcji judo kobiet i sekcji karate.

Wszyscy wyróżnieni studenci otrzymali listy gratulacyjne oraz koszulki z logo PO.

Do gratulacji dołącza się także WU, wiernie relacjonujące poczynaniu sportowe.

Niżej podajemy nazwiska sportowców autorów ostatnich sukcesów, zaproszonych do udziału w uroczystym spotkaniu:

Sekcja judo kobiet reprezentująca AZS PO w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w Poznaniu w roku 1999
Dorota Harmo II rok
Magdalena Pokorczak II rok
Katarzyna Świątkiewicz IV rok
Monika Świątkiewicz V rok
trener Edward Faciejew

Sekcja karate reprezentująca AZS PO w MPSZ we Wrocławiu w roku 1999
Michalina Dzikowicz IV rok
Małgorzata Haładewicz Grzelak (nauczyciel akademicki)
Anna Kuczma IV rok
Mariusz Kura I rok
Grzegorz Lenart III rok
Piotr Masztafiak III rok
Agnieszka Stalicka
trener Andrzej Kurdziel

Piłka siatkowa mężczyzn
Paweł Ciemny III rok
Marcin Dybka III rok
Piotr Gacek II rok
Sławomir Gerymski II
Waldemar Kiciński I rok
Marek Kucharski IV rok
Marcin Rogoziński I rok
Mariusz Sawlewicz II rok
Wojciech Serafin II rok
Szymon Sikora I rok
Piotr Stachura IV rok
Piotr Śniatowski II rok
trener Paweł Czerepok

Piłka siatkowa kobiet;
Magdalena Błądek IV rok
Dorota Borzucka II rok
Marzena Bulawczyk IV rok
Justyna Charaśna IV rok
Renata Dynowska IV rok
Ewa Komorowska II rok
Joanna Klasa III rok
Justyna Mlek III rok
Violetta Pawlus III rok
Magdalena Rozlepiło III rok
Agnieszka Sporin III rok
Agnieszka Talaga I rok
trener Bożena Baniak

Rekrutacja

Trwa rekrutacja na studia w Politechnice Opolskiej. **23 bm**. upłynął termin składania podań na kierunki *wychowanie fizyczne* oraz *fizjoterapia*, **26 i 27 czerwca** rozpoczęły się egzaminy sprawnościowe na te kierunki studiów. Na pozostałe kierunki studiów dziennych absolwenci szkół średnich składać mogli dokumenty do dnia **30 czerwca**. Ogłoszenie list kandydatów przyjętych na I rok studiów dziennych nastąpi **5 lipca br.**

Na te kierunki studiów dziennych, na których nie zostaną wypełnione limity przyjęć, może być przeprowadzona dodatkowa rekrutacja w terminach jak dla studiów zaocznych.

Informacja o dodatkowej rekrutacji i limitach przyjęć zostanie podana do publicznej wiadomości do dnia 26 lipca 2000 r.

Do dnia 23 czerwca br., a więc na tydzień przed zakończeniem rekrutacji na 1770 miejsc na studiach dziennych wpłynęło ok. 2500 podań.

Przypominamy, że podania na studia zaoczne składać można do dnia 25 sierpnia 2000 r.

KD

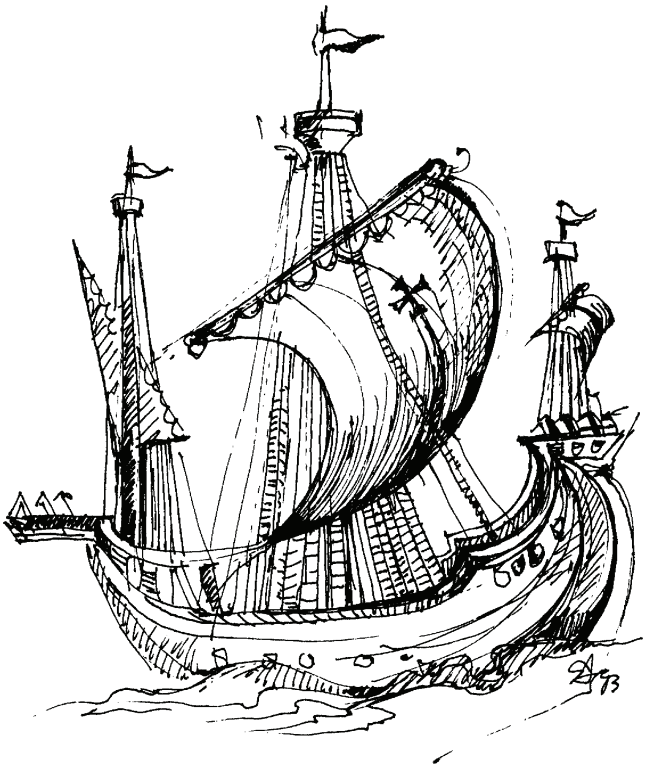

Wskaźnik *impact factor* jako jedno z kryteriów oceny rangi czasopisma

Od 1998 r. Komitet Badań Naukowych jako jeden z elementów oceny pracy naukowej wprowadził system punktacji publikacji pracowników nauki w czasopismach. Najwyżej premiowane są czasopisma znajdujące się na liście filadelfijskiej tworzonej przez Institute of Scientific Information.

Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej prezentuje zasady punktacji ustalone przez Komitet Badań Naukowych, wykaz kategorii, w których umieszczone są czasopisma z najwyższym *impact factorem* (Ip) w danej kategorii i najwyższą punktacją KBN.

Filadelfijski Instytut Informacji publikuje co roku dwa ważne indeksy : indeks cytowań autorów prac (Science Citation Index, Social Science Citation Index) oraz indeks cytowań czasopism (Journal Citation Reports). Czasopisma indeksowane przez Journal Citation Reports oceniane są co roku (aktualnie udostępniane są dane z 1998 r.) Jednymi z ważniejszych kryteriów umieszczenia czasopisma w tych bazach są jego międzynarodowy charakter, systematyczność ukazywania się poszczególnych zeszytów czy

Rodzaj kategorii	Ilość tytułów czasopism w kategorii	Ilość czasopism z oceną 10 pkt
Chemistry	126	32
Chemistry, Analytical	65	16
Chemistry, Applied	47	12
Chemistry, Organic	45	11
Chemistry, Physical	92	23
Computer Science, Cybernetics	16	4
Computer Science, Information Systems	59	15
Computer Science, Interdisciplinary Applications	71	18
Computer Science, Software, Graphics, Programming	68	17
Computer Science, Theory & Methods	64	16
Construction & Building Technology	25	6
Electrochemistry	13	3
Energy & Fuels	67	17
Engineering	59	15
Engineering, Electrical & Electronic	205	52
Engineering, Industrial	30	8
Engineering, Manufacturing	29	7
Engineering, Mechanical	95	24
Instruments & Instrumentation	52	13
Materials Science	146	37
Mathematics	138	35
Mathematics, Applied	127	32
Mechanics	83	21
Metallurgy & Metallurgical Engineering	61	15
Multidisciplinary Science	62	16
Physics	65	16
Physics, Applied	66	17
Physics, Condensed Matter	48	12
Physics, Mathematical	23	6
Polymer Science	67	17
Robotics & Automatic Control	47	12
Spectroskopy	35	9
Telecommunications	44	11
Thermodynamics	33	8

Kategoria	Nazwa czasopisma	Wskaźnik impact factor
Chemistry	Chemical Reviews	20.228
	Accounts of Chemical Research	12.887
	Angewandte Chemie- International Edition	8.029
Chemistry, Analytical	Electroanalytical Chemistry	18.333
	Analytical Chemistry	4.580
	LC GC-Magazine of Separation Science	4.012
Chemistry, Applied	Molecular Diversity	2.544
	Topics in Catalysis	2.436
	Catalysis Today	1.860
Chemistry, Organic	Aldrichimica Acta	5.462
	Natural Product Reports	4.406
	Advances in Heterocyclic Chemistry	4.053
Chemistry, Physical	Advances in Catalysis	17.800
	Surface Science Reports	10.370
	Catalysis Reviews-Science and Engineering	8.850
Computer Science, Cybernetics	Biological Cybernetics	1.089
	IEEE Transactions on Systems Man and Cybernetics Part B-Cybernetics	0.866
	Presence-Teleoperators and Virtual Environments	0.841
Computer Science, Information Systems	Journal of Chemical Information and Computer Science	2.609
	Journal of the American Medical Informatics Association	2.462
	IEEE Transactions on Information Theory	2.083
Computer Science, Interdisciplinary Applications	Journal of Molecular Graphics & Modelling	4.938
	Computer Aplications in the Biosciences	2.898
	Journal of Computer-Aided Molecular Design	2.612
Computer Science, Software, Graphics, Programming	Journal of the ACM	1.703
	Communications of the ACM	1.698
	IEEE Transactions on Mage Processing	1.364
Computer Science, Theory & Methods	IEEE Parallel & Distributed Technology	1.727
	Journal of the ACM	1.703
	Communications of the ACM	1.698
Construction & Building Technology	Indoor AIR - International Journal of Indoor Air Quality and Climate	1.018
	ACI Materials Journal	0.629
	Cement Concrete Research	0.557
Electrochemistry	Electroanalytical Chemistry	18.333
	Journal of the Electrochemical Society	2.110
	Chemical Vapor Deposition	1.944
Energy & Fuels	Chemistry and Physics of Carbon	8.667
	Progress in Energy and Combustion Science	1.750
	Combustion and Flame	1.271
Engineering	Journal of Research of the National Institute of Standards	1.889
	Nanotechnology	1.505
	Combustion and Flame	1.271
Engineering, Electrical & Electronic	IEEE Transactions on Medical Imaging	2.230
	Proceedings of the IEEE	2.095
	IEEE Transactions of Information Theory	2.083
Engineering, Industrial	Journal of Quality Technology	0.713
	Journal of Product Innovation Management	0.623
	IIE Solutions	0.611
Engineering, Manufacturing	IEEE Transactions on Semiconductor Manufacturing	0.901
	Composites Part A- Applied Science and Manufacturing	0.857
	International Journal of Production Research	0.584
Engineering, Mechanical	Advances in Applied Mechanics	3.777
	Journal of Microelectromechanical Systems	1.833
	Progress in Energy and Combustion Science	1.750
Instruments & Instrumentation	Applied Spectroscopy Reviews	2.120
	Applied Spectroscopy	1.917
	Journal of Synchrotron Radiation	1.874
Materials Science	Advanced Materials	4.960
	Annual Review of Materials Science	3.738
	MRS Bulletin	3.376
Mathematics	Acta Mathematica(Sveden)	1.900
	Journal of the American Mathematical Society	1.809
	Annuals of Mathematics	1.712
Mathematics, Applied	Communications on Pure and Applied Mathematics	1.693
	Applied and Computational Harmonic Analysis	1.644
	SIAM Review	1.615
Mechanics	Annual Review of Fluid Mechanics	6.214
	Advances in Applied Mechanics	3.778
	Journal of Rheology	2.497
Metallurgy & Metallurgical Engineering	cta Materialia	1.834
	Intermetallics	1.785
	Oxidation of Metals	1.680

Multidisciplinary Science	Nature	28.833
	Science	24.386
	Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of AME	9.821
Physics	Reviews of Modern Physics	13.439
	Journal of Physical and Chemical Reference Data	6.229
	Reports on Progress in Physics	6.200
Physics, Applied	MRS Bulletin	3.376
	Applied Physics Letters	3.349
	Materials Science & Engineering R-Reports	3.280
Physics, Condensed Matter	Advances in Physics	12.733
	Solid State Physics	9.750
	Critical Reviews in Solid State and Materials Science	3.273
Physics, Mathematical	Physics Review E	2.066
	Communications in Mathematical Physics	1.737
	Applied and Computational Harmonic Analysis	1.644
Polymer Science	Advances in Polymer Sciences	4.486
	Macromolecules	3.440
	Progress in Polymer Science	2.737
Robotics & Automatic Control	hemometrics and Inteligent Laboratory Systems	1.754
	SIAM Journal on Control and Optimization	1.084
	IEEE Transactions on Automatic Control	0.874
Spectroscopy	Progress in Nuclear Magnetic Resonance Spectroscopy	4.414
	Mass Spectrometry Reviews	4.310
	Journal of Biomolecular NMR	3.971
Telecommunications	IEEE Journal on Selected Areas in Communications	1.775
	IEEE Personal Communications	1.750
	IEEE Transactions on Antennas and Propagation	1.404
Thermodynamics	Progress in Energy and Combustion Science	1.750
	Combustion and Flame	1.271
	International Journal of Thermophysics	0.927

numerów, stosowanie się do międzynarodowych wymogów, zamieszczanie abstraktów, słów kluczowych w języku angielskim. W zamieszczonej poniżej tabeli podano wybrane kategorie, ilość tytułów czasopism w danej kategorii oraz ilość czasopism o najwyższej punktacji wg KBN. W każdej z wyszczególnionych kategorii czasopisma są uszeregowane od najwyższego do najniższego współczynnika cytowań *impact factor.* Według wytycznych Komitetu Badań Naukowych czasopisma w danej dziedzinie dzieli się na trzy grupy, w zależności od aktualnej wartości Ip. Pierwszą grupę stanowi 25% czasopism o najwyższym Ip w tej dziedzinie (10pkt). Następne 50% stanowi drugą grupę, w której za każdą publikację autor i jego jednostka otrzymują 8 punktów. Pozostałe 25% czasopism stanowi trzecią grupę, w której za każdą publikację autor i jego jednostka otrzymują 5 punktów.

Bardzo wysoki *impact factor* mają interdyscyplinarne tygodniki „Nature"i „Science", w których publikowane są prace dotyczące ważnych odkryć. Ich *impact factor* wynosi 28 i 24, co oznacza, że każda praca w nich zamieszczona jest cytowana średnio 28 i 24 razy w ciągu roku. Wysoki *impact factor* (ponad 10) mają kluczowe czasopisma przeglądowe np. Electroanalytical Chemistry, Advances in Physics. Kluczowe czasopisma zamieszczające prace doświadczalne mają impact factor od 1 do 4. Czasopisma z *impact factor* powyżej 0.3 są zazwyczaj indeksowane również w Current Contens, gdzie zamieszczane są ich spisy treści. *Impact factor* czasopism z różnych dziedzin wiedzy jest różny. Wartość naukowa czasopisma z Ip powyżej 1 w jednej kategorii jest porównywalna z czasopismem o Ip np. 20 w innej dziedzinie nauki.

W omówionych niżej kategoriach podano trzy wiodące tytuły czasopism mające najwyższy *impact factor.* Pełne wykazy kategorii i przynależnych im czasopism oraz informację o poszczególnych tytułach uzyskać można w Bibliotece Głównej, Oddział Informacji Naukowej (budynek Lipsk) pok.112, w godz.od 8^{00}–15^{00}.

Opracowała : Halina Szlejf

OGŁOSZENIE

Dział Wydawnictw i Promocji przygotował koszulki bawełniane i czapki z logo Politechniki Opolskiej. T-shirty w sześciu kolorach i rozmiarach od M do XXL w cenie 10 zł i czapki w cenie 15 zł nabyć można w Pracowni Technik Multimedialnych, ul. Mikołajczyka 5, p. 22B.

Z A P R A S Z A M Y

Tegoroczne inwestycje omawia dyrektor administracyjny Leon Prucnal

Faktem stało się już pozyskanie przez Uczelnię kolejnego obiektu, który przeznaczony zostanie na akademik. W wyniku uchwały Rady Miasta aktem darowizny przekazano Politechnice Opolskiej budynek przy ul. Struga, gdzie dotychczas mieściła się szkolna bursa. Jest to pięciokondygnacyjny budynek (trzy piętra , niski i wysoki parter) wzniesiony w latach pięćdziesiątych, położony na działce o powierzchni ok. 0,5 ha. o powierzchni użytkowej 6448 m^2, i kubaturze - 22 800 m^3. Przyjmując darowiznę senatorowie zadecydowali, że będzie tam dom studenta (podobną funkcję pełnił obiekt dotychczas). Powierzchnia użytkowa i liczba pomieszczeń pozwoli na zakwaterowanie w nim blisko 290 studentów, w pokojach 2, 3 i czteroosobowych o nie za wysokim standardzie. Największą zaletą nowego nabytku jest jego położenie, w pobliżu dworca PKP i PKS, niedaleko centrum miasta. Budynek nie jest jednak w zbyt dobrym stanie technicznym, jednak na tyle wystarczającym, że można będzie już w październiku zakwaterować w nim studentów. Niski standard oferowanych pokoi zrekompensować powinna niewygórowana cena za miejsce, wszak różne są oczekiwania i możliwości finansowe młodzieży przychodzącej do nas na studia. W budynku rozpoczną się niebawem prace modernizacyjne mające na celu poprawę substancji i standardu obiektu. Prace prowadzone będą etapami w ramach posiadanych na ten cel środków, co nie wyłączy jednak podstawowej funkcji akademika. Politechnika przejmując od miasta obiekt dawnej bursy zobowiązała się, na podstawie odrębnego porozumienia, do wyremontowania 8 z 13 mieszkań znajdujących się w budynku. Mieszkania te zajmują nauczyciele zatrudnieni przez miasto. Warunki porozumienia szczegółowo omawiane były w czasie kolegiów rektorskich i posiedzeń Senatu PO zyskując poparcie senatorów.

Bieżący rok obfituje w inwestycje, przypomnę, że rozpoczęła je budowa hali laboratoryjnej przy ul. Katowickiej dla Wydziału Budownictwa. Wszystko na to wskazuje, że pierwszy etap zakończy się nawet przed planowanym terminem, a wykonawca już mógłby kontynuować dwa kolejne. Uzależnione jest to jednak od pozyskania przez władze Wydziału Budownictwa niezbędnych na ten cel środków.

Do listy tegorocznych przedsięwzięć zaliczyć należy oczywiście niedawno nabyty przez Uczelnię budynek dawnego Instalu, gdzie mieści się obecnie część Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii oraz DS Sokrates, o czym szerzej informowały WU w majowym numerze.

Pozostając przy temacie inwestycji, nie sposób nie wymienić rozpoczętej budowy *Łącznika.* Ta od wielu lat przygotowywana i oczekiwana inwestycja nabiera rozmachu. Na tym etapie nie wygląda ona może zbyt efektownie, niemniej rozpoczęto głębokie wykopy i prowadzone są prace związane z instalacjami podziemnymi. Na bieżąco informować będziemy Czytelników o postępach robót, dokumentując je zdjęciami. Miejmy nadzieję, że wszystko przebiegać będzie bezproblemowo.

Daleko zaawansowane są rozmowy na temat zagospodarowania terenu bezpośrednio przylegającego do budynku głównego. Ma tam stanąć nowoczesna hala sportowa z zapleczem rekreacyjnym – tak zadecydowała powołana w tym celu senacka komisja. Zgodnie z przewidywaniami początek prac powinien przypaść na wiosnę roku 2001.

Nadal toczy się w środowisku dyskusja wokół przejęcia przez PO terenu i części obiektów Metalchemu. O istotnych postępach w tej sprawie, społeczność akademicka będzie informowana.

Przy tym wszystkim stale prowadzone są na istniejących obiektach niezbędne prace remontowe i usuwanie powstałych awarii. Właśnie drogą przetargów wyłaniani są przyszli wykonawcy wspomnianych robót, a ekipy wykonawców przystąpić będą mogły do akcji tuż po zakończeniu sesji egzaminacyjnej w czerwcu. Nie wdając się w zbytnie szczegóły, dość stwierdzić, że remonty odbywać będą się według przyjętego przez Senat planu remontów na rok bieżący.

Notowała Krystyna Duda

Wydział Budownictwa

■ Od 12 do 14 maja trwał pobyt studentów Wydziału Budownictwa - członków Studenckiego Koła Naukowego "Biodom", działającego przy Katedrze Projektowania Budowlanego Wydziału Budownictwa (którego opiekunami są obecnie prof**. Wojciech Skowroński** oraz dr inż. **Grzegorz Ginda)** na obozie naukowym w Istebnej. Celem pobytu w górach Beskidu Śląskiego było pogłębienie wiadomości na tematy związane z ekologią pojmowaną w aspekcie oddziaływań zachodzących pomiędzy środowiskiem przyrodniczym a działalnością budowlaną i funkcjonowaniem obiektów budowlanych. W trakcie pobytu w Istebnej odwiedzono tamtejszy Ośrodek Edukacji Ekologicznej, w którym można się obszernie zapoznać z lokalnym ekosystemem. Odbyło się również spotkanie integrujące starych i nowych członków Koła przy ognisku oraz szereg wycieczek (m.in. na Stożek), które pozwoliły na zapoznanie się z lokalnymi formami oddziaływań między środowiskiem a obiektami budowlanymi oraz przykładami rozwiązań budowlanych sprzyjających zachowaniu czystości krajobrazu i środowiska.

■ W Krakowie, w dniach 17-19 maja 2000 r. odbyła się V Konferencja Naukowo-Techniczna REW-INŻ 2000 "Inżynieryjne problemy odnowy staromiejskich zespołów zabytkowych" poświęcona problematyce związanej z renowacją i utrzymaniem obiektów zabytkowych. Konferencję współorganizowały: PAN (oddział w Krakowie, Komisja Budownictwa), PZITB (oddział w Krakowie), Politechnika Krakowska (Wydział Inżynierii Lądowej). Wzięło w niej udział kilkadziesiąt osób - architektów, inżynierów budownictwa, konserwatorów zabytków, inżynierów pożarnictwa z Polski oraz Czech, Niemiec i Słowacji, a w tym pracownicy Katedry Podstaw Projektowania Budowlanego Wydziału Budownictwa PO: . Grzegorz Ginda, dr inż. **Henryk Żelazny**. W czasie trzydniowych obrad zaprezentowano około 50 referatów. Pośród nich 2 referaty pracowników Katedry Podstaw Projektowania Budowlanego: "Redukcja nośności stalowych belek stropowych w pożarze" autorstwa Wojciecha Skowrońskiego i Grzegorza Gindy oraz "Wpływ nieprawidłowych rozwiązań technicznych na wilgotność powietrza w budynku historycznym" autorstwa Henryka Żelaznego. Naturalne uzupełnienie obrad stanowiła wycieczka na Wawel pod nazwą "Wawel - miejsca ciekawe a mało znane", podczas której zaprezentowano uczestnikom szereg nie udostępnianych dotychczas zwiedzającym Wawel pomieszczeń zamku oraz praktyczne rozwiązania konstrukcyjne dotyczące renowacji.

■ Na Wydziale Nauk Technicznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie Kortowie oraz w ośrodku wypoczynkowym w Łańsku koło Olsztyna odbyła się IV Konferencja Naukowo-Techniczna "Aktualne problemy naukowo-badawcze budownictwa" poświęcona zagadnieniom architektonicznym, ekonomicznym, konstrukcyjnym, materiałowym i organizacyjnym budownictwa. W konferencji wzięło udział kilkudziesięciu uczestników z kraju i zza granicy. W trakcie pięciu sesji problemowych przedstawiono 75 referatów. Piękną oprawę konferencji stanowiło typowe dla Mazur otoczenie. W obradach przedstawiono 2 referaty pracowników Katedry Podstaw Projektowania Budowlanego: "Wpływ zjawisk reologicznych na nośność pręta stalowego poddanego oddziaływaniu podwyższonej temperatury" autorstwa Grzegorza Gindy i Wojciecha Skowrońskiego oraz "Wpływ wykładziny z folii aluminiowej na oświetlenie sztuczne wnętrz inwentarskich" (autor:. Henryk Żelazny). Konferencja trwała w dniach 26-28 maja br.

■ W dniach od 8-9.05.2000 r. Już po raz 21 odbyło się w Zielonej Górze. Międzynarodowe Sympozjum Naukowe Studentów oraz Młodych Pracowników Nauki, na którym swoje referaty prezentowało dwóch młodych pracowników Katedry Inżynierü Materiałów Budowlanych: mgr inż. **Aneta Matuszek-Chmurowska** oraz mgr **Elżbieta Janowska-Renkas**. Referat mgr inż. Anety Matuszek-Chmurowskiej pt."Mikrostruktura strefy przejściowej między zaczynem cementowym a kruszywem w betonach wysokowartościowych" został wyróżniony w grupie referatów Sekcji Budownictwo.

■ Konferencja odbyła się w Akademii Techniczno - Rolniczej w Bydgoszczy (18.05.2000 r) i w Kompleksie Wypoczynkowym REALBUD w Drzewiczu k. Chojnic (19.05.2000 r).odbyła się Ogólnopolska Konferencja Dziekanów Wydziałów prowadzących kierunek *budownictwo.*

Dziekana Wydziału Budownictwa PO reprezentował prodziekan d.s. nauki prof. **Roman Jankowiak.**

W konferencji, w której wzięli udział przedstawiciele 21 wydziałów, przedstawiono i omówiono między innymi:

- stan aktualny i plany rozwojowe ATR w Bydgoszczy,
- strategię Politechniki Wrocławskiej, w tym Wydziału Budownictwa Lądowego w procesie wdrażania European Credit Transfer System (ECTS),
- trzystopniowy elastyczny system kształcenia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej,
- aktualizację programów kształcenia na kierunku *budownictwo*.

Kolejna Ogólnopolska Konferencja Dziekanów odbędzie się w październiku 2001 r. w Politechnice Białostockiej.

W Rzeszowie odbyło się (26 i 27 maja br.) Sympozjum z cyklu *Nowe Osiągnięcia Nauki i Techniki w Budownictwie*, obejmujące tematykę:

- projektowanie koncepcyjne - kształtowanie konstrukcji,
- konstrukcje z blach fałdowych,
- konstrukcje cięgnowe.

Organizatorem Sympozjum był Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa - Oddział Rzeszów oraz Stowarzyszenie Architektów Polskich - Oddział Rzeszów.

Patronat nad Sympozjum objęła Sekcja Konstrukcji Metalowych KILiW PAN i Komitet Nauki PZITB.

Jedna z sesji poświęcona była jubileuszowi (75-lecia) profesora **Stanisława Kusia**, byłego Rektora Politechniki Rzeszowskiej. W Sympozjum wzięli udział między innymi prof. **Wacław Zalewski**, dr h.c. PW i prof. **Wojciech Zabłocki**, autor ciekawych rozwiązań w zakresie kształtowania konstrukcji.

Wydział Budownictwa PO reprezentowali prof. **Roman Jankowiak**, dr inż**. Jan Żmuda** (KKBiI) oraz mgr inż. **Beata Szpryngiel** (KPPB), która przedstawiła opracowany wspólnie z prof. **Wojciechem Skowrońskim** referat pt. *Zagadnienie odporności ogniowej konstrukcji cięgnowych.*

■ W dniach od 31.05 do 3.06.2000 r. odbyła się w Polanicy Zdrój V Międzynarodowa Konferencja Naukowa nt. Komputerowe wspomaganie prac inżynierskich.

Organizatorem konferencji był Wydział Mechaniczny Politechniki Wrocławskiej.

W obradach konferencji wzięli aktywnie udział pracownicy Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich oraz Katedry Mostów.

Prof. Roman Jankowiak (członek komitetu naukowego konferencji i współprzewodniczący sesji I), prof. **Zbigniew Mańko** (współprzewodniczący sesji III) oraz dr **Wiesław Baran** i dr **Bronisław Jędraszak** byli współautorami trzech referatów.

Wszystkie trzy referaty (Statyka powłoki hiperboloidalnej od oddziaływania wiatru - porównanie rozwiązania analitycznego z numerycznym, Dystrybucja sił w zginanym połączeniu ciernym i jego modelu dyskretnym, Analiza ustroju nośnego podwozia koparki - metodą elementów skończonych) przedstawione w oddzielnych sesjach uzyskały II-nagrodę w konkursie za wartość merytoryczną i prezentację na sesji plakatowej.

Na konferencji wygłoszono 5 referatów i dokonano 6 prezentacji systemów na dwóch sesjach plenarnych oraz przedstawiono 98 referatów na czterech sesjach plakatowych.

Konferencja o tej tematyce organizowana jest co dwa lata. Kolejna zaplanowana jest na 2002 rok.

■ Kolejne zebranie Sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej PAN, połączone ze zwiedzaniem budowy Mostu Świętokrzyskiego i Mostu Siekierkowskiego w Warszawie 5 maja br. W zebraniu wzięli udział członkowie Sekcji, pracownicy Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich, prof. Roman Jankowiak i dr Jan Żmuda. Na początku zebrania przewodniczący sekcji prof. **Jerzy Ziółko** złożył życzenia z okazji 75 rocznicy urodzin prof. Stanisławowi Kusiowi.

■ W dniu 8.06.2000 r. odbyło się zebranie Sekcji Konstrukcji Betonowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. W zebraniu wziął udział pracownik Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich dr inż**. Józef M. Gigiel.**

■ W dniach od 29 maja do 3 czerwca 2000 r. Wydział Budownictwa Politechniki Opolskiej gościł grupę 13 studentów i 2 opiekunów: Prof. Dr Ing. **P. Steidle** i Dr **E. Konopka** z Fachhochschule für Technik ze Stuttgartu.

W programie wizyty było spotkanie z dziekanami i studentami Wydziału, zwiedzanie Z C Górażdże, Wrocławia, Krakowa, obozu w Oświęcimiu i spływ Dunajcem.

opacowała Józefa Czabak.

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

■ Mgr inż. **Arkadiusz Dąbrowski**, asystent w Katedrze Elektroenergetyki podczas V Ogólnopolskiego Sympozjum Inżynieria Wysokich Napięć, które odbyło się w Poznaniu-Kiekrzu w maju br. uzyskał wyróżnienie za referat *Analiza częstotliwościowa zakłóceń towarzyszących pomiarom wyładowań niezupełnych w warunkach laboratoryjnych przy wykorzystaniu metody emisji akustycznej*. Referat prezentowany był w Sesji Młodych Doktorantów.

Gratulujemy.

■ Zakończone zostały wybory czwartej kadencji do Komisji Komitetu Badań Naukowych. Spośród profesorów Politechniki Opolskiej w pierwszym etapie wybrany został tylko prof**. Zdzisław Kabza**, który znalazł się na 15-osobowej liście Zespołu Elektrotechniki, Energetyki i Metrologii. Podczas drugiego etapu prof. Z. Kabza znalazł się na wysokim 7 miejscu.

W skład Zespołu Elektrotechniki, Energetyki i Metrologii T-10 w czwartej kadencji wchodzą (wg ilości uzyskanych głosów): **Kaźmierkowski Marian**, **Barzykowski Jerzy**, **Bilicki Zbigniew**, **Chmielniak Tadeusz**, **Malko Jacek**, **Pawlik Maciej**, **Kabza Zdzisław**, **Szczerba Zbigniew**, **Kostowski Edward**, **Łobos Tadeusz**, **Domański Roman**, **Sobczyk Tadeusz**, **Sikora Ryszard**, **Krysiński Jan**, **Chwaszczewski Stefan**.

■ Student IV roku studiów dziennych kierunku Elektrotechnika **Mariusz Jagieła** zajął I miejsce w konkursie na najlepszy referat studencki 21 Międzynarodowego Sympozjum Naukowego Studentów i Młodych Pracowników Nauki.

Mariusz Jagieła studiuje wg indywidualnego programu studiów w ramach specjalności automatyzacja i diagnostyka układów Elektromechanicznych pod kierunkiem prof. **Mariana Łukaniszyna**.

Gratulujemy

■ X Ogólnopolski Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych i Wydziałów Elektroniki

W dniach 5–7 czerwca br. odbył się w Szczecinie – Świnoujściu X Ogólnopolski Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych i Wydziałów Elektroniki. Organizatorem zjazdu był Wydział Elektryczny Politechniki Szczecińskiej, którego dziekanem jest prof. dr hab. inż. **Stanisław Bańka**.

Otwarcie zjazdu odbyło się w sali Senatu Politechniki Szczecińskiej. W zjeździe uczestniczyło 24 dziekanów z całej Polski, prodziekani oraz przedstawiciele Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych (prof. **Tadeusz Kaczorek**, prof. **Henryk Tunia**); Komitetu Badań Naukowych – Zespołu T10 (prof. **Jerzy Barzykowski**); Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (przewodniczący Sekcji Uczelni Technicznych – prof. **Wojciech Mitkowski**); Zarządu Głównego Stowarzyszenia Elektryków Polskich SEP (prof. **Stanisław Bolkowski** – prezes, prof. **Jerzy Hickiewicz**, dr **Zbigniew Lubczyński**); Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej – PTETiS (dr **Krzysztof Kluszczyński** – prezes); Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu (prof. Andrzej Krawczyk); miesięcznika naukowo-technicznego POMIARY-AUTOMATYKA-KONTROLA (prof. **Stanisław Skoczylas** – redaktor naczelny) – łącznie 90 osób.

Następnie uczestnicy zjazdu zwiedzili Elektrownię Dolna Odra, gdzie odbyło się spotkanie z jej zarządem. Obrady zjazdu miały miejsce w Świnoujściu w Ośrodku Wypoczynkowym El. Dolna Odra. Poruszano w nich bardzo bogatą (co jest już tradycją tych zjazdów) tematykę obejmującą wybrane zagadnienia funkcjonowania szkół wyższych oraz wspomnienia z dotychczasowych spotkań dziekanów (ref. prof. Krzysztof Kluszczyński). Wygłoszono również bardzo interesujące referaty:

- *Warunki i wymagania CK dotyczące tytułu profesora w świetle doświadczeń ostatnich lat* (ref. T. Kaczorek),
- *Stan aktualny i prognoza działalności Komitetu Badań Naukowych w roku 2000* (prof. **J. Barzykowski**, prof. **M. Kaźmierkowski**),
- *Działalność sekcji uczelni technicznych Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego* (prof. **W. Mitkowski**).

Omówiono również zagadnienia dotyczące:

- badań naukowych jako warunku jakości nauczania,
- informacji o przebiegu I Ogólnopolskich Warsztatów Doktoranckich OWD'99 pod patronatem dziekanów wydziałów elektrycznych i elektroniki,
- zakresu zmian w szkolnictwie średnim, ogólnokształcącym i zawodowym, w ramach reformy systemu edukacji zawodowej.

Dużym zainteresowaniem cieszył się wykład *Historia elektromagnetyzmu*, który wygłosił prof. **Andrzej Krawczyk** z Instytutu Elektrotechniki w Warszawie.

Ostatni dzień zjazdu odbył się na promie POLONIA w ramach wycieczki do Ystad (Szwecja). W zjeździe uczestniczyli: dziekan WEiA – prof. **Ryszard Rojek** oraz prodziekani: prof. **Krystyna Macek-Kamińska** i prof. **Józef Kędzia**.

Z ogromną satysfakcją pragniemy poinformować, iż kolejny XI Zjazd Dziekanów odbędzie się w czerwcu 2001 roku w Opolu pod przewodnictwem prof. Ryszarda Rojka, dziekana WEiA.

Gratulujemy.

Od prawej strony: dziekan WEiA – prof. R. Rojek, prodziekan ds. nauki WEiA – prof. J. Kędzia, prodziekan ds. studenckich – prof. K. Macek-Kamińska, przedstawiciel Zarządu Głównego SEP - prof. J. Hickiewicz

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

■ W dniach 8-09 maja 2000 r. Politechnika Zielonogórska gościła uczestników 21. Międzynarodowego Sympozjum Naukowego Studentów i Młodych Pracowników Nauki.

Za pośrednictwem *Wiadomości Uczelnianych* z przyjemnością informujemy, iż w sekcji tematycznej *zarządzanie*, I miejsce w konkursie na najlepszy referat studencki, zajęły studentki IV roku Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, **Aleksandra** i **Justyna Zygmunt**. Serdecznie gratulujemy !!!

■ 25 maja br., władze dziekańskie Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji: prof. **Rudolf Kośmider,** dr **Agata Zagórowska** i dr **Krzysztof Malik,** uczestniczyły w spotkaniu z profesorami VIII i XIII Uniwersytetów Paryskich. Stronę francuską reprezentowali: profesorowie **Adam Roznoch, Jean-Marie Gourdon** oraz **Khélifa Messamah**.

Spotkanie poświęcone było pracom przygotowawczym, dotyczącym możliwości kontynuowania nauki przez absolwentów Politechniki Opolskiej na studiach typu MBA (Master of Business Administration), prowadzonych przez uniwersytety paryskie. Współpraca polsko-francuska miałaby objąć nie tylko wymianę studencką, ale również staże dla kadry wykładowców.

Wybrani polscy wykładowcy zostaliby zweryfikowani przez właściwe rady wydziałów uniwersytetów paryskich, przede wszystkim pod kątem prowadzenia zajęć w ramach studiów MBA. Rozwiązanie takie przyczyniłoby się do znacznej obniżki kosztów kształcenia na tego typu studiach.

Rozmowy pomiędzy władzami uczelni będą kontynuowane.

■ 23 maja br., w auli Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji odbyło się czwarte już spotkanie z cyklu *„Ekonomiczne porachunki"*. Tym razem organizatorzy, pod kierownictwem dr. **Henryka Lewandowskiego**, zaprosili: prezesa Grupy Firm „TOTU", dr. inż. **Wojciecha Bogajewskiego** oraz negocjatora Przedstawicielstwa Gerling Polska – oddziału w Opolu, mgr **Bożenę Barecką-Cieślę**.

Wojciech Bogajewski wygłosił referat nt. *Handel elektroniczny w Polsce – fikcja czy rzeczywistość*, natomiast B. Barecka-Cieśla zaprezentowała zagadnienia związane z grupowymi ubezpieczeniami na życie z funduszem inwestycyjnym.

Spotkania te, jak zwykle, połączone były z dyskusją panelową nt. technologii E-Commerce, stojącej przed nowymi wyzwaniami oraz pracowniczych programów emerytalnych w opolskich uczelniach.

Udział w spotkaniach wzięli przedstawiciele administracji uczelni: dyrektor administracyjny, **Leon Prucnal** oraz kierownik Działu Kadr i Spraw Socjalnych, **Anna Boczar**, a także przedstawiciele wydziałów, w tym dziekan Wydziału Mechanicznego, prof. **Stanisław Król**.

RM

Unia Europejska i My

Polska jako niepokojąca łamigłówka integracji europejskiej

W ostatnim czasie gorącym tematem w zakresie stosunków Polski z zagranicą jest integracja europejska, szczególnie zaś dążenie naszego kraju, by „Piętnastka" powiększyła się, przyjmując do swojego grona Polskę, jako równorzędnego członka Unii Europejskiej. By osiągnąć ten cel, Polska powinna sprostać wielu wymaganiom stawianym przez UE, toteż konieczne jest wprowadzenie zmian w wielu dziedzinach. Jednym z kroków, świadczącym o podejmowaniu kolejnych działań, było wprowadzenie czterech reform: służby zdrowia, oświaty, ubezpieczeń społecznych i samorządowej. Jednak pozostaje nadal

wiele problemów, których rozwiązanie jest konieczne i wymaga dużych nakładów. W wielu przypadkach niezbędna jest pomoc finansowa z zagranicy.

Szczególnie wrażliwą kwestią, zarówno dla Polski jak i dla UE, jest kwestia rolnictwa. Obecnie blisko 40% ogółu uregulowań Brukseli dotyczy rolnictwa, prawie połowa budżetu „Piętnastki" przeznaczana jest na subwencje, wspomaganie eksportu produktów rolnych oraz podtrzymywanie cen rolnych.

Zdajemy sobie doskonale sprawę z tego, jak obecnie wygląda sytuacja naszych wsi i gospodarstw rolnych. Osiągnięcie w nich standardów unijnych wymaga olbrzymiego wysiłku społecznego oraz nakładów organizacyjnych i kapitałowych.

Rolnicy polscy uważają, że kiedyś żyło im się łatwiej. O wydajności i cenach decydował Komisja Planowania przy Radzie Ministrów. Rolnik hodujący sześćdziesiąt świń mógł sobie pozwolić na dostatnie życie i rozwój gospodarstwa, a dzisiaj, mając dwieście świń, ciężko mu powiązać koniec z końcem. Zdaniem niektórych rolników sytuacja taka powstała, ponieważ „Polska nic nie robi wobec konkurencji europejskiej".

Podczas gdy miasta w swoim rozwoju stopniowo zbliżają się do Zachodu, obraz polskiej wsi odbierany przez społeczeństwo Unii Europejskiej przypomina XIX wiek. * W przekonaniu naszych unijnych partnerów w polskim rolnictwie nadal pracuje się głównie przy pomocy koni używając prymitywnych narzędzi i drewnianych wozów, a większość sprzętu pochodzi z lat osiemdziesiątych.

Korzystniej oceniana jest sytuacja w pozostałych krajach kandydujących do Unii, które starają się jak najwięcej skorzystać z okresu przejściowego. Podczas gdy w Czechosłowacji i na Węgrzech przeprowadzano kolektywizację ziem, by następnie je sprywatyzować i podnieść poziom ferm do poziomu zachodniego, w Polsce rolnicy stawiali opór powstawaniu PGR-ów. W następstwie tego Polska liczy dzisiaj nadal ponad 2 miliony gospodarstw, których średnia powierzchnia nie przekracza 8 hektarów. Zdecydowana większość rozdrobnionych gospodarstw trzyma się kurczowo swojej niezależności, przy czym co trzecie jest nierentowne, a tylko co drugie produkuje dla potrzeb rynku, reszta zaś wytwarza na własne potrzeby. Uniemożliwia to zaangażowanie się w sferę większej specjalizacji produkcji, co jest kwestią decydującą w dobie europejskiego współzawodnictwa gospodarczego.

Rolnicy skarżą się, że modernizacja i mechanizacja w dzisiejszych czasach jest sprawą bardzo trudną i kosztowną, ponieważ nie mają dostępu ani do tanich kredytów, ani do kształcenia się. Sytuacja jest o tyle trudniejsza, że dotychczas nie został opracowany żaden kompleksowy i skuteczny program rozwoju wsi i polskiego rolnictwa. Tymczasem pozostali kandydaci do Unii (z wyjątkiem Estonii) już dawno potrafili zreformować swe wsie pod osłoną podwyższonych barier celnych. Dodatkowo rolnicy polscy musieli znosić w trudnym okresie transformacji gospodarczej kolejne ciosy w postaci znacznego spadku cen na produkty rolne oraz konsekwencje kryzysu w Rosji. Naturalnie, aby zwiększyć eksport do Unii polskie produkty rolno-spożywcze muszą spełniać unijne kryteria jakości. Aktualnie natomiast zaledwie 1 litr mleka na 6 odpowiada unijnym warunkom sanitarnym. Sytuacja jest jeszcze trudniejsza w sektorze przetwórstwa rolno-spożywczego – tylko 5 mleczarni na 524 ma obecnie prawo do eksportu swych produktów do UE, a 15 przedsiębiorstw przetwarzających mięso na 150 i 70 rzeźni na kilkaset spełnia normy unijne.

Pozycja, jaką Polska przyjęła w negocjacjach z UE oparta jest na założeniu, że podstawowa część produkcji krajowej będzie sprzedawana przede wszystkim na rynku lokalnym, którego rosnące potrzeby powinny być uwzględnione w przyszłej polityce kwot, a obecnie musi być chroniona przez opłaty celne. Rolnicy polscy muszą mieć prawo korzystania ze środków pomocy i finansowania UE w takim samym stopniu, jak rolnicy pozostałych krajów członkowskich i to od razu po przystąpieniu do Unii. Są to nasze warunki stawiane w negocjacjach. Jak to jednak widzą nasi partnerzy?

Co sądzą o stanie naszego rolnictwa kraje, które w niedługim czasie mają zadecydować o uczestnictwie Polski w Unii Europejskiej? Otóż Polska jest dla nich niepokojącą łamigłówką integracji rolnictwa. Według Bruno Dethomas, ambasadora reprezentującego Unię Europejską w Warszawie, „sytuacja polskiego rolnictwa przypomina Francję i Hiszpanię z początku lat pięćdziesiątych". Świadczy o tym fakt, iż ćwierć populacji aktywnej zawodowo żyje obecnie na wsiach produkując 7% produktu narodowego. Dla porównania - w UE 5 % ludności żyje na wsi i wytwarza 1,6 % produktu narodowego. W Polsce znajduje się 80% całości siły roboczej zatrudnionej w rolnictwie spośród wszystkich krajów kandydujących. Liczba 8 milionów rolników polskich przewyższa aktualnie liczbę rolników – 7,5 milionów – we wszystkich krajach członkowskich UE.

W jaki sposób włączyć tak liczną grupę rolników do Wspólnej Polityki Rolnej, z jakich środków ich finansować?

Unia musi znaleźć odpowiedzi na te pytania.

Można zatem wywnioskować, że kwestia rolnictwa jest jeszcze daleka zamknięcia. Należy dodać, że sprawy tej nie można rozpatrywać jedynie według kryteriów czysto ekonomicznych, lecz należy uwzględnić również względy historyczne, geopolityczne, kulturalne, a przede wszystkim wolę społeczeństwa europejskiego w zakresie pełnej integracji europejskiej.

Agnieszka Momro III rok zarządzania i marketingu

* Zob.: *Chances et risques du monde,* LE FIGARO economie, Mardi 11 Janvier 2000

Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii

■ Prof. Stefan Pokrzywnicki uczestniczył, na zaproszenie Rady Naukowej Instytutu Maxa Plancka – Oddziału Fizyki Układów Złożonych , w konferencji, która odbyła się w dniach 18-19 maja br. Na konferencji poświęconej statystyce układów złożonych, profesor wygłosił referat pt. *Statistical properties and autocorrelation function for oscillatory systems with the saddlenode and hopf bifurcations.*

■ Natomiast w dniach 8 i 9 czerwca przebywał S. Pokrzywnicki w Rydze (Łotwa) na 5. Międzynarodowej Konferencji nt. matematycznego modelowania i analizy. Organizatorem jej był Instytut Matematyki Łotewskiej Akademii Nauk. Pobyt na konferencji był okazją do zaprezentowania referatu nt. modelowania matematycznego.

KD

UMOWA KONSORCJUM BADAWCZEGO

W dotychczasowych opracowaniach na temat wniosków projektowych w programach tematycznych 5. Programu Ramowego Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej przedstawialiśmy m.in. ogólne założenia programu, zakres poszczególnych programów tematycznych i horyzontalnych, zasady poszukiwania partnerów, składniki pakietu projektowego, opisywaliśmy administracyjną stronę wniosku projektowego, a także zasady oceny i czynniki wpływające na sukces złożonego projektu.

Główną formą realizacji wspólnotowych programów badawczo-rozwojowych są wspólne projekty BRT – Joint RTD projects, przygotowywane i realizowane przez co najmniej dwóch partnerów pochodzących z różnych krajów (w tym, jednego z kraju członkowskiego UE i jednego z kraju stowarzyszonego z Programem). W praktyce jednak, mówi się, o 6-8 instytucjach – jako optymalnym zespole badawczym, niezwykle ważnej komplementarności partnerów i nieprzypadkowo dobranym konsorcjum projektu, które przystępuje do współpracy na podstawie specjalnej umowy.

W czerwcu ub. roku, poznański biuletyn „Granty Europejskie" poświęcił temu zagadnieniu wiele miejsca.

Konsorcjum – to grupa instytucji składających wspólną propozycję i realizujących zatwierdzony projekt. Wyłoniony spośród partnerów *koordynator* (instytucja lub osoba) zapewnia łączność między partnerami a Komisją Europejską i przejmuje na siebie wszelkie obowiązki związane z kierowaniem projektem.

Praca projektowa – de facto – odbywa się na podstawie 2 umów:

- *umowa konsorcjum,* w której partnerzy między sobą ustalają zasady współpracy, podział zadań, terminy spotkań, tryb podejmowania decyzji, sposoby rozwiązywania problemów, itp.,
- *umowa projektowa*, pomiędzy konsorcjum (reprezentowanym przez koordynatora) a Komisją Europejską. Umowa ta, ustala m.in. zakres pracy projektu, dofinansowanie, sposób rozliczenia kosztów, sprawozdawczość itp.

Zazwyczaj partnerzy we wniosku zobowiązują się do podpisania umowy konsorcjum przed rozpoczęciem projektu. Ponieważ, we wniosku projektowym ustalony jest już podział pracy i kosztów – partnerzy często dążą do zawarcia takiej umowy jeszcze przed złożeniem wniosku projektowego do oceny. Jednak przeciwko takiemu rozwiązaniu przemawia fakt, że jej skonstruowanie bywa bardzo kosztowne (etap ten, wymaga zaangażowania prawników, konsultacji z rzecznikiem patentowym), po odrzuceniu projektu nakłady mogą być stracone.

Z cytowanego wyżej źródła oraz na podstawie publikacji CORDIS IPR helpdesk, przedstawiamy ogólne zasady umowy konsorcjum badawczego, w której powinny być zawarte następujące elementy.

1. **Ustalenia techniczne**
   - **wkład techniczny każdej ze stron**, a to: precyzyjne określenie zadań jakie każda ze stron zamierza wykonać, zależności pomiędzy planami poszczególnych uczestników;
   - **zasoby zaangażowane w projekcie:** zasoby ludzkie (liczba osób, kwalifikacje), sprzęt i urządzenia, udostępnione przez partnerów informacje, w tym: rodzaj (plany, obliczenia, prototypy), terminy udostępnienia, miejsce, język roboczy;
   - **harmonogram pracy** (nie powinno się uzgadniać harmonogramu nie podlegającego modyfikacjom, chyba że jest absolutnie pewne, iż może być dotrzymany bez żadnego ryzyka);
   - **procedury zmian,** zapisy techniczne są przeglądem zaplanowanej współpracy w danym czasie. Ta, może ulegać wielu zmianom lub nawet być zaniechana w miarę postępu w realizacji, zatem by móc radzić sobie z tą zmiennością, wskazane jest ustalenie elastycznej procedury modyfikacji.
2. **Kwestie komercyjne.** Ustalenie podziału własności i wykorzystania praw do wyników współpracy, czy początkowo przewidzianych, czy też nie. Podstawowa zasada przy formułowaniu takich ustaleń polega na podkreśleniu możliwości i roli odgrywanej przez każdą ze stron dla zapewnienia maksymalnego wykorzystania wyników.

Formułuje się zatem **klauzulę poufności,** która powinna zawierać następujące punkty:

- ograniczenia zobowiązań w odniesieniu do informacji nie uznawanych za poufne;
- informacje te były znane, zanim rozpoczęto negocjacje;
- zostały udostępnione stronie przez osobę trzecią nie zobowiązaną do poufności przez partnerów;
- okres, w którym zobowiązanie musi być przestrzegane, generalnie okres ten sięga poza czas trwania umowy (np. 10 lat). Często, okres ten równa się lub przekracza okres ochrony patentowej.

Własność wyników. Zasadą jest, iż wspólne odkrycia są wspólną własnością. Może ona podlegać jednak pewnym modyfikacjom, w przypadku, gdy odkrycie jest rezultatem pracy jednego uczestnika, i jest bardziej rezultatem własnych umiejętności niż wspólnej wiedzy. W takim przypadku wynalazca może być wyłącznym właścicielem wyników.

Kontrakt może nałożyć na wynalazcę następujące ograniczenia:

- podział terytorialny, wg którego wynalazca posiada prawa tylko w swoim kraju, a inni uczestnicy mogą je zgłosić w niechronionych krajach,
- podział rynków, wg którego wynalazca jest właścicielem wynalazku tylko w obszarze biznesu, w którym już działa,
- bezpłatne udzielanie licencji innym stronom.

Generalnie kontrakt przewiduje, że koszty opatentowania wyników powinny być podzielone pomiędzy strony, które będą korzystać z patentu, niezależnie czy są jego właścicielem, czy też nie.

Komercyjne wykorzystanie wyników. Ogólnie rzecz ujmując, porozumienia współpracy technicznej (nad wspólnymi technologiami) prowadzą do wspólnej własności wyników. W takim przypadku, każda ze stron może wykorzystać wyniki według własnego uznania.

Stosuje się jednak pewne ograniczenia, takie jak: terytorialny podział pomiędzy partnerami i podział rynków zastosowań.

Zobowiązania komercyjne. Przepisy wielu kontraktów, zwłaszcza współfinansowanych przez władze krajowe lub UE określają termin, kiedy uczestnicy są zobowiązani rozpocząć wykorzystywanie komercyjne wyników.

Patenty, know-how i informacje potrzebne dla celów projektu. Specyfika umowy o współpracy może wymagać korzystania z wiedzy, będącej w posiadaniu jednej ze stron, a wynikającej z działalności strony przed zawarciem umowy. W takim przypadku zazwyczaj, kontrakt przewiduje, że partner posiadający prawa do „wiedzy" musi ją udostępnić innym uczestnikom, zakładając, że ci ostatni zobowiązują się do wykorzystania jej tylko do celów wykonania obowiązków wynikających z umowy.

3. **Sprawy organizacyjne – Komitet sterujący.** Rolą (wybieralnego) komitetu sterującego jest: określanie i dzielenie zadań, sprawdzanie postępu prac, koordynacja zespołów badawczych, koordynacja przygotowywania raportów, doradzanie i kierowanie partnerami w sprawach projektu, zapewnienie formalnej drogi wymiany informacji pomiędzy partnerami.

Tak więc, kontrakt powinien ściśle określić:

- szczegółowe, delegowane uprawnienia komitetu,
- warunki organizacyjne, skład komitetu itp.,
- warunki operacyjne, spotkania, tryb podejmowania decyzji, przewodnictwo itp.,
- zakres władzy komitetu.

Nadzorowanie współpracy. Ryzyko niekontrolowanego przedłużania się, jak i wzrostu kosztów jest bardzo prawdopodobne w wielu projektach. Aby ograniczyć to ryzyko, warto ustalić ścisły i skuteczny system nadzorowania i kontroli, zarządzany przez komitet sterujący:

- częste spotkania w związku z postępem projektu (w odstępie od miesiąca do kwartału);

- częste, merytoryczne i finansowe sprawozdania (wykonane prace i otrzymane wyniki);
- fakultatywne zebrania nadzwyczajne, zwoływane jak tylko przekraczane są planowane terminy.

Zmiany w umowie. W celu uniknięcia sporów kontrakt powinien przewidywać proste i konkretne procedury rewizji umowy, dotyczące: ustaleń technicznych, zapisów finansowych, wycofywania się partnerów, przyjmowania nowych partnerów, wygaśnięcia umowy po całkowitym zakończeniu projektu.

Powinno się także wspomnieć o zasadach podejmowania decyzji:

- uprawnienia każdej ze stron;
- metody podejmowania decyzji (jawne, zasada większości itd.).

4. Ustalenia finansowe – Plan finansowy. Należy zwrócić uwagę na: szczegółowe oszacowanie kosztów, wkład finansowy każdej ze stron, finansowanie zewnętrzne, wydatki i plan finansowy oraz całoroczny budżet.

Dla ustalenia terminów związanych z umową, konieczne jest określenie następujących kwestii, są to: data wejścia w życie umowy oraz data jej zakończenia, a ponadto:

- data wygaśnięcia określona w umowie, włączając możliwość milczącego przedłużenia lub rozszerzenia;
- wypowiedzenie przez jedną ze stron (wycofanie się jednego z partnerów nie powoduje automatycznego rozwiązania umowy);
- przyjęcie nowych partnerów powinno być możliwe, bez szkody dla samego kontraktu (np. przez dodanie aneksu);
- rewizja – nawet dotycząca podstaw umowy – nie powinna prowadzić do jej wygaśnięcia;
- kiedy kontrakt wygasa lub gdy wycofuje się jeden z partnerów, kontrakt powinien przewidywać zwrot wszystkich dokumentów wymienionych w czasie współpracy;
- klauzula poufności i arbitrażu może być zachowana po zakończeniu kontraktu.

Elementem końcowym umowy może być określenie kar za nie wywiązywanie się ze zobowiązań nałożonych przez kontrakt.

Wiele umów wymaga **oddelegowania personelu** do innych organizacji (często za granicę). W takim przypadku, wskazanym jest określenie w umowie zasad takiego oddelegowania, które – z kolei – może wymagać odrębnej umowy.

Jak widać z powyższego tekstu, współpraca konsorcjum badawczego wymaga zwrócenia uwagi na wiele szczegółów, jasnego porozumienia oraz precyzyjnych sformułowań w odniesieniu do zakresu prac projektowych.

Opracowanie: Janusz Fijak

ODESZLI

Profesor Josef Brilla. W kwietniu br. w Bratysławie zmarł Profesor Josef Briila, Dr Ing, D Sc Dr h.c. mult., akademik IAA, prezydent Akademii Nauk Inżynieryjnych w Słowacji, prezydent Słowackiego Towarzystwa Mechaników oraz wielu międzynarodowych organizacji naukowych, był też członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej.

Profesor J.Brilla był czołową postacią mechaniki słowackiej. Należał do grona tych uczonych, którzy pod koniec lat 60. na czele z W. Gurtinem formułowali matematyczne podstawy lepko-sprężystości, m.in. twierdzenia wariacyjne. Jego udział w tym zakresie daje mu trwałe miejsce w mechanice.

Od 1974 r . prof. Brilla podjął próbę zbudowania trwałej współpracy mechaników z Polski, Czech i Słowacji. Już wówczas często powtarzał, iż granice są dla polityków, żołnierzy i urzędników, ale nie dla nauki. Bardziej ścisłą współpracę rozpoczęliśmy od podpisania umowy o współpracy między S.S.M a PTMTiS w 1984 r. Pierwszym etapem było polsko-słowackie sympozjum pt. „Aplikacje Mechaniki", które odbyło się w 1987 r. w Opolu-Turawie. Przewodniczył wówczas delegacji profesorów mechaniki ze Słowacji, która odwiedziła naszą uczelnię. W Polsce, z którą był emocjonalnie bardzo związany, bywał często, m.in. jako wykładowca w Centrum Matematycznym S. Banacha w Warszawie.

Jego pomysły z lat 70. o stałej, wręcz roboczej współpracy mechaników z Czech, Słowacji i Polski ponad granicami są dzisiaj realizowane przez Komisję Inżynierii Budowlanej o/ PAN w Katowicach, której był czołową postacią. Od wielu lat był moim mentorem. Miałem też zaszczyt być jego przyjacielem.

Profesor Jiři Bradač. W marcu br. zmarł w Ostrawie Prof. Ing. Jiři Bradač Dr Sc, profesor Wydziału Budownictwa T U VSB w Ostrawie. Zmarły profesor należał do grona najlepszych europejskich specjalistów budownictwa betonowego o olbrzymim doświadczeniu projektowym oraz dorobku naukowym. Był z jednej strony projektantem potężnych budowli hutniczych , górniczych czy też wież telewizyjnych w zagłębiu ostrawsko-karwińskim, a z drugiej dociekliwym badaczem naukowym stosującym osiągnięcia termomechaniki w praktyce projektowej. Był autorem m.in. czeskiej normy konstrukcji betonowych, zabezpieczeń przeciwpożarowych, wytycznych projektowych na terenach szkód górniczych.

Z prof. Bradačem łączyła nas kilkuletnia intensywna współpraca naukowa w ramach Komisji Inżinierii Budowlanej, której był wiceprzewodniczącym oraz redaktorem Roczników Inżynierii. Był recenzentem prac doktorskich w Polsce, m.in. pracy Dra K. Mracznego z Wydziału Budownictwa PO. Dał się wówczas poznać jako osoba o nietuzinkowej wiedzy i erudycji. Imponowała nam również jego elokwencja, znał bowiem kilka języków obcych, m.in. mówił doskonałą polszczyzną oraz ujmującą kulturą osobistą.

Współpracę naukową rozumiał bardzo konkretnie; kiedy w 07.1997 r. kraje nasze nawiedziła powódź w dorzeczu Odry podjął w Ostrawie natychmiast badania celem ustalenia efektywnych sposobów zabezpieczeń przed tym kataklizmem i ustalenia normatywów zabudowy terenów przybrzeżnych. W Opolu podjęliśmy równolegle badania kinetyki wysychania budynków po powodzi, publikując opracowania monograficzne tej tematyki. Planowaliśmy w ramach Komisji wydać pełne opracowanie naukowe zabezpieczeń przed skutkami powodzi. Ten trud trzeba będzie kontynuować niestety bez udziału Jego osoby, wiedzy i doświadczenia.

Jan Kubik, Katedra Fizyki Materiałów WB

30-Lecie AKŻ

Po krótkiej przerwie ponownie wraca tematyka żeglarska. Powody są co najmniej dwa: poczynione ostatnio zakupy oraz jubileusz 30-lecia działalności Akademickiego Klubu Żeglarskiego. Jak wspominałem poprzednio, dzięki przychylności władz potrzeby klubu uwzględnione zostały w budżecie uczelnianym, co pozwoliło na nabycie dwóch jednostek pływających spełniających normy do prowadzenia na nich szkoleń. Śpieszę uspokoić wszystkich, że dwa zakupione jachty liczą po piętnaście lat i są mocno wyeksploatowane, lecz po remoncie służyć będą jeszcze drugie tyle. Naprawa też wymaga nakładów finansowych dlatego renowacji poddano najpierw jeden z jachtów, a chrzest jednostki odbył się na otwarciu kolejnego, jubileuszowego XXX sezonu żeglarskiego. Remont drugiej łajby zaplanowano na jesień i potrwa zapewne do wiosny przyszłego roku, by w pełni służyć w następnym sezonie w 2001 roku.

Podkreślałem już zrozumienie i życzliwość władz, za które pragnę gorąco podziękować, szczególnie prorektorowi ds. studenckich, prof. **Grzegorzowi Gasiakowi.** Zrozumienie Pana prorektora jest dla nas tym cenniejsze, iż sam jest sternikiem jachtowym i instruktorem żeglarstwa! Mało tego, pierwsze szlify żeglarskie pobierał właśnie w tym samym klubie. Wprawdzie obecnie już rzadko udaje mu się oddać pasji z czasów studenckich, lecz ma dla tych spraw należyte zrozumienie, co nam pozwala z optymizmem patrzeć w przyszłość.

Mało kto zapewne zdaje sobie sprawę jakie pozytywne cechy w młodym człowieku wyrabia uprawianie żeglarstwa. Żeglarz szanuje przyrodę i dba o środowisko naturalne. Miłość do żagli wymaga wiele pracy i samodyscypliny. Młodzi ludzie oddający się tej pasji nie wiedzą, co znaczy spędzać czas leniuchując przed telewizorem. Od wczesnej wiosny trwa robota nad doprowadzaniem łodzi do dobrego stanu, prawie wszystkie weekendy spędzamy w naszym ośrodku w Turawie na myciu, odtłuszczaniu, impregnowaniu i wszelkich pracach konserwatorskich. To naprawdę wyrabia charakter i wychowuje młodych ludzi.

Warto także uświadomić sobie, że żeglarstwo w Europie i w świecie jest sportem niezwykle elitarnym. Student, czy absolwent wyższej uczelni legitymujący się ponadto stopniem żeglarskim szybko znajdzie dobrych przyjaciół w Europie i na całym świecie i to wśród dobrze postawionych ludzi. Wykształcony żeglarz łatwo zapuści korzenie i znajdzie tak samo życzliwe przyjęcie w Sydney i w Rotterdamie. Warto więc inwestować w ten sport.

Chciałbym jeszcze wrócić do naszego jubileuszu. Obchody zaplanowano na drugi weekend czerwca, w pierwszym dniu, 10., w południe podniesiona została bandera inaugurująca początek kolejnego, jak wspomniałem, trzydziestego sezonu. Świadkami tego wydarzenia byli żeglarze i oczywiście zaproszeni goście. Władze uczelni reprezentował prorektor Grzegorz Gasiak przybyły wraz z małżonką i córką. Obecny był także honorowy członek klubu prof. **Wojciech Siłka**, któremu towarzyszyła żona podzielająca pasje żeglarskie męża. Osoby najbardziej zaangażowane najpierw w tworzenie, a potem funkcjonowanie klubu uhonorowane zostały specjalną odznaką – *Zasłużony dla rozwoju żeglarstwa na Opolszczyźnie*. Otrzymali je Wojciech Siłka, jachtowy kapitan żeglugi wielkiej **Józef Wiese**, były długoletni komandor klubu oraz **Małgorzata Łukowska**, aktualny sekretarz i sekretarz AKZ. Odznaki wręczał **Józef Polnar**, człowiek równie zasłużony dla akademickiego żeglarstwa Po okolicznościowych wystąpieniach nastąpił chrzest nowej jednostki. Aktu tego dokonał prorektor Gasiak, nie wodowano jednak *Retmana,* gdyż łódź przygotowana była już do wyjazdu na Mazury, gdzie zejdzie do wody, by służyć tegorocznym adeptom żeglarstwa. Wszystko to odbywało się na placu obok przystani jachtowej, gdzie na wodzie kołysały się jednostki AKŻ.- dezeta , dwa oriony i dwie omegi (reszta sprzętu pływajacego jest na Mazurach), a na każdej widniał napis *Politechnika Opolska*. Nie muszę chyba dodawać, iż żeglując po morzach i jeziorach promujemy zarazem naszą Uczelnię.

Impreza, w której uczestniczyła brać żeglarska miała wręcz rodzinny charakter, tym bardziej, że przybyło wielu weteranów, których dzieci już poznają smak spędzania czasu pod żaglami. Nie obyło się więc bez wspomnień, szczególnie w czasie oglądania kroniki klubu.

Organizatorzy zadbali o liczne atrakcje, śpiewał studencki zespół szantowy „Przystań" (studenci politechniki), odbyły się rejsy po jeziorze, wieczorem zapłonęło ognisko, a na każdego żeglarza czekała koszulka z okolicznościowym nadrukiem. Do tego świetnie dopisała pogoda, mimo wielkiego upału wiał wiatr co pozwoliło na wypłynięcie na wodę.

Na zakończenie jeszcze kilka słów o planach na najbliższe miesiące. Dla studentów i pracowników Uczelni, a także ich rodzin zorganizowano dwa obozy na stopień żeglarza jachtowego oraz jeden obóz, na którym zdobyć można będzie patent sternika jachtowego. Poza tym odbędą się cztery rejsy mazurskie szlakiem wielkich jezior, dwutygodniowy rejs po Morzu Bałtyckim oraz dwa czternastodniowe rejsy po Adriatyku. Jak widać oferta na nadchodzące lato jest dość bogata i zróżnicowana także pod względem finansowym.

Poza tym na co dzień toczy się zwyczajne życie klubowe, dbamy o swój sprzęt wiele czasu spędzając na pracach przy łodziach, a w środy spotykamy się w siedzibie AKŻ pod *Hydrantem* oraz w klubie BUT w akademiku *Pryzma*, dokąd wszystkich serdeczne zapraszam.

Pomyślnych wiatrów studenckiej braci życzy, szczególnie w czasie nadchodzącej sesji, w imieniu opolskiego AKŻ komandor Stefan Gąsiorek

notowała K. Duda

Jeszcze nie przebrzmiały echa sukcesów sportowych studentów naszej Uczelni, gdy nadeszła informacja o kolejnych dobrych wynikach. W czasie tegorocznej edycji Akademickich Mistrzostw Polski Karate we Wrocławie, które odbyły się na przełomie maja i czerwca we Wrocławiu, zawodnicy z sekcji karate Klubu Uczelnianego AZS znów poszczycić mogą się nowymi osiągnięciami.

W kumite indywidualnym kobiet **Izabela Zakowicz** zajęła I miejsce w kat 60 kg oraz w kat. open. III miejsce zajęła w tych samych kategoriach 60 kg i open **Michalina Dzikowicz**. Pierwsze miejce zdobyły panie w kumite drużynowym. Skład drużyny stanowią: Izabela Zakowicz, **Agnieszka Stalicaka**, Michalina Dzikowicz.

Równie dobrze wypadli mężczyźni, **Przemysław Jezierski** zdobył III lokatę w kat. 80 kg i II w kat open. **Piotr Kapałka** zajął II miejsce w kat. powyżej 80 kg. Ponadto w męskiej drużynie startowali: **Piotr Grzelak, Henryk Kuchajewicz i Piotr Masztafiak.**

Sekcję trenuje **Andrzej Kurdziel.**

Gratulujemy!

WŁOSKI RAJ WSPINACZKOWY

Od jakiegoś czasu amatorzy sportu wspinaczkowego dzielą się informacjami na temat swoich poczynań za pośrednictwem łamów Wiadomości Uczelnianych. Tym razem okazja ku temu jest szczególna. Udało nam się zrealizować jedno z wielu marzeń – wypad na wspinaczkę do Włoch. Już od dłuższego czasu każdy z nas wertował kolorowe magazyny wspinaczkowe, podziwiając zdjęcia zrobione w różnych zakątkach świata. Zapragnęliśmy podobnie jak autorzy zdjęć wspinać się w Chamonix, Verdon, na Krasie Słoweńskim, Sardynii, a także w wielu innych miejscach.

Zdecydowaliśmy się jednak na wspinaczkę w różnokolorowym wapieniu występującym w okolicach Arco w północnych Włoszech i dzięki pomyślnemu splotowi różnych okoliczności i wsparciu wpływowych osób udało nam się zamiar zrealizować.

W czwartek 11 maja zapakowaliśmy się do szymonowej renówki i ruszyliśmy w kierunku upragnionego włoskiego raju wspinaczkowego. W samochodzie oprócz sprzętu wspinaczkowego, śpiworów (Tomek zapomniał zabrać), jedzenia i ubrań znaleźli się: Natalia, Szymon, Tomek, Adrian i Rafał.

Najpierw pojechaliśmy do Ceredo, położonego w lesie, niedaleko strumyka, w którym codziennie zażywaliśmy orzeźwiającej kąpieli.

Przez pierwsze dwa dni zapoznawaliśmy się z tamtejszą skałą i mogliśmy zaspokoić nasz głód wspinaczkowy po zimowej przerwie. Po skończonej drodze i wpięciu się do karabinka zjazdowego każdy z nas upajał się cudownymi widokami. Za jeden z najciekawszych widoków należy z pewnością uznać kamienny most, który niczym zjawa pojawił się naszym oczom na tle lasu. Podczas dnia restowego postanowiliśmy zwiedzić pobliską Weronę. Za punkt honoru uznaliśmy odnalezienie sławnego balkonu Julii. Po prawie dwóch godzinach błądzenia udało się nam ujrzeć to osławione miejsce. Niestety na naszej drodze stanęła stalowa brama, która nie pozwoliła się nam do niego zbliżyć. Na osłodę pozostało nam jedynie skosztowanie miejscowego wina.

Następny dzień to przede wszystkim zmaganie się Rafała z drogą Wild love, którą udało się pokonać dopiero za piątym podejściem. Zgodnie wszyscy stwierdziliśmy, iż miała w sobie takie „coś" co przyciągało jak magnes.

Kolejnym miejscem naszej wspinaczki było Nago, które położone jest na północ od Ceredo, niedaleko jeziora Garda. Wspinaliśmy się tutaj po żółtym wapieniu, który w promieniach słońca mienił się różnymi odcieniami. Podczas wspinaczki mogliśmy podziwiać piękny, skalny mur, a także rozpościerające się pobliskie jezioro. Wieczorami przed naszymi oczami migotało tysiącem światełek miasteczko Torbole, a w oddali malowały się piękne i potężne górskie zbocza.

Niestety nadszedł w końcu 18 maja i musieliśmy wracać do naszej szarej rzeczywistości. Po drodze wstąpiliśmy jeszcze do Wiednia by choć pośpiesznie zwiedzić miejscowe zabytki.

Nasza relacja nie byłaby pełna, gdyby nie wspomnieć o wsparciu finansowemu jakiego nam udzielono. Wyjazd nasz odbył się przede wszystkim dzięki pomocy udzielonej nam przez następujące osoby:

- Pana prorektora ds. studenckich prof. dr hab. inż. Grzegorza Gasiaka
- Pana Dziekana Wydziału EiA prof. dr hab. inż. Ryszarda Rojka
- Pana Dziekana Wydziału WFiF dr Józefa Wojnara
- Pana prezesa Środowisk AZS mgr. Jana Baniaka
- Pani prezes KU AZS Katarzyny Banek

Serdecznie dziękujemy i mamy nadzieję na dalszą udaną współpracę.

Należy jeszcze nadmienić, że w maju oprócz wyżej opisanego wyjazdu zostało jeszcze zorganizowane wspinanie w Mirowie na Jurze Krakowsko–Częstochowskiej, a także kilka osób z naszej sekcji wspinało się ze znajomymi z Wrocławia we Włoszech.

Miejmy nadzieję, że przyszłoroczny sezon wspinaczkowy będzie równie udany jak tegoroczne jego rozpoczęcie.

(Zdjęcia ze wspinaczki na okładce Wiadomości.)

Mały

ACHEMA 2000 – Frankfurt n. Menem

Z przyjemnością informujemy, że 13-osobowa grupa studentów Wydziału Mechanicznego miała przyjemność uczestniczyć w wyjeździe na *Międzynarodową Wystawę-Kongres Inżynierii i Aparatury Procesowej, Ochrony Środowiska oraz Biotechnologii* – ACHEMA 2000 (22-26 maja br.).

Wydarzenie to od ponad roku stawiane było na czołowym miejscu w planach działalności studenckich kół naukowych *Skruber*, oraz „*Enerdżajzer*", a otuchy w niekończących się dyskusjach dodawał nam fakt, że w roku 1997 taki wyjazd także miał miejsce (wystawa ta w Europie odbywa się co trzy lata). Ponadto, przy każdej nadarzającej się okazji do przedsięwzięcia namawiali nas opiekunowie kół naukowych, a w szczególności prof. **Leon Troniewski**. W rezultacie, przy dużym wysiłku organizacyjnym oraz znacznym wsparciu finansowym ze strony Ministerstwa Edukacji Narodowej, przedsięwzięcie nasze zostało uwieńczone sukcesem. Chciałoby się rzec: v*eni, vidi, vici* – przybyliśmy na Achemę, zobaczyliśmy Achemę, zdobyliśmy Achemę.

W wyjeździe uczestniczyli studenci IV i V- roku specjalności *maszyny, urządzenia przemysłowe i ochrony środowiska* w liczbie 8 osób, oraz 5 osób z III roku kierunku *inżynieria środowiska*. Jako opiekunowie towarzyszyli nam mgr inż. **Barbara Pendyk** i mgr inż. **Krystian Czernek** – oboje z Katedry Inżynierii Procesowej.

W imieniu uczestników wycieczki na międzynarodową wystawę Achema 2000 pragniemy wyrazić serdeczne podziękowanie Władzom Uczelni za wyrażenie zgody na wyjazd oraz serdecznie podziękować pracownikom Katedry Inżynierii Procesowej, a w szczególności dr. inż. **Gabrielowi Filipczakowi**, za trud włożony w zorganizowanie wyjazdu. Kilkunastu naszym koleżankom i kolegom dane bowiem było zwiedzić wystawę rangi światowej, która pozwoliła wyrobić sobie pogląd na wymagania jakie przed absolwentem uczelni stawia nowoczesna technika, inżynieria i technologia przemysłowa.

SKN „Skruber"

PS Wiele dodatkowych obrazków z naszego pobytu na wystawie Achema 2000 można oglądać w gablotce informacyjnej SKN „*Skruber*" (skrzydło E-I p.), jak również na stronie internetowej Katedry Inżynierii Procesowej (www. kip.po.opole.pl).

Piastonaliowe obrachunki

Władze rektorskie Politechniki Opolskiej były inicjatorami spotkania , którego uczestnicy postawili sobie za cel podsumowanie tegorocznych Piastonaliów. Reprezentował je prorektor ds. studenckich, prof. Grzegorz Gasiak. Przedstawicielkami samorządu politechniki były panie **Karina Zawada**, nowo wybrana przewodnicząca oraz **Małgorzata Mazur-Niechciał**. Do udziału zaproszony został także ks. **Wojciech Ziółek**, z Juzuickiego Ośrodka Formacji i Kultury Xaverianum. Do grona dołączyła także pani **Ewa Skrabacz**, studentka Uniwersytetu Opolskiego, choć jak sama podkreśliła – reprezentowała nie uczelnię, lecz duszpasterstwo akademickie Xaverianum.

Bezpośrednim powodem spotkania w takim właśnie składzie był list ks. W. Ziółka pod znamiennym tytułem *Piastonalia, czyli niekulturalna wiosna studencka*, opublikowany 23 maja 2000 r. w opolskim dodatku Gazety Wyborczej (przytaczamy go poniżej).

Na temat majowych zabaw studentów przeczytać można było w lokalnej prasie dość wiele i w różnym tonie. List ks. Ziółka poruszył jednak temat głębszy, problem współodpowiedzialności akademickich instytucji wychowawczych i reakcji na niekulturalne zachowania studentów w czasie trwających Piastonaliów. I nie tylko w czasie nich.

Choć krytyczne uwagi wypowiedziane przez ks. Ziółka, które znalazły się w artykule, wywołały żywe reakcje uczestniczących w spotkaniu i można rzec zdominowały je, to nie zabrakło także rzeczowych uwag. Pani Zawada przedstawiła podstawowe problemy, które niesie organizacja imprezy o tak masowym charakterze (niektóre dyskoteki zgromadziły 7 tysięcy uczestników). Udało się organizatorom zrealizować wszystkie plany związane z koncertami zespołów, choć jak to zwykle bywa, nie wszystkie cieszyły się jednakowym powodzeniem. Nowością w stosunku do poprzednich lat było przeniesienie imprez plenerowych z terenu między akademikami na plac za budynkiem głównym politechniki i pomieszczenie ich, także koncertów, w ogromnym namiocie, wokół którego stanęło wiele parasoli z miejscami do siedzenia. Postawienie namiotu miało wyciszyć nieco imprezę – skargi na hałas stale towarzyszą Piastonaliom, pozwoliło również na sprawne działanie ochrony strzegącej porządku w czasie długiej zabawy, a przede wszystkim odciążyły same akademiki od tłumu odwiedzających. Studencka zabawa w zamierzeniu organizatorów miała mieć charakter biesiady i tak chyba było, tym bardziej, że pogoda sprzyjała nad wyraz.

Ks. Ziółek zdecydowanie podtrzymał wyrażone wcześniej opinie, że w czasie trwania Piastonaliów spożywa się zbyt wiele alkoholu, spędza się czas zbyt swobodnie i akceptowanie skojarzenia, że dobrze bawiący się student – to pijany student jest wysoce niewłaściwe.

Wśród wypowiadanych opinii na temat oceny przebiegu zabawy w trakcie Piastonaliów jak i możliwości kreowania czy egzekwowania zachowań przyzwoitych, kulturalnych, sformułowany został wniosek mówiący o tym, że przygotowując się do organizacji kolejnych studenckich igrów powinno pomyśleć się także o poszerzeniu oferty majowego studenckiego święta z myślą o tych, którym nie w smak rozpasana zabawa. Takim rozwiązaniem może być np. stworzenie miejsca umownie zwanego krainą łagodności, gdzie dominować będą inne klimaty, dalekie od wyłącznie głośnej muzyki i upijania się wszechobecnym piwem. Ojciec Ziółek wyraził gotowość do współpracy tym bardziej, że ośrodek skupiający nie tak małą część studentów ma duże doświadczenia w organizowaniu różnych imprez adresowanych do środowiska akademickiego, jak choćby doroczne Dni Xaverianum.

Na zakończenie prorektor wyraźnie zaakcentował wolę władz uczelni we wspieraniu działań i inicjatyw zmierzających do polepszania jakości życia studenckiego we wszystkich jego aspektach.

Piastonalia, czyli niekulturalna wiosna studencka

O zakończonych niedawno Piastonaliach 2000 (oficjalna nazwa to Opolska Studencka Wiosna Kulturalna) pisano i mówiono dużo i różnie. Jedni zgłaszali swoje obiekcje co do programu, inni zachwycali się rozmachem imprezy, wielu narzekało na towarzyszący hałas, a niektórzy wytykali organizatorom nie do końca legalne działania. Nie zetknąłem się jednak z żadną wypowiedzią, która dotykałaby sprawy – moim zdaniem – najistotniejszej, a mianowicie ogólnej wymowy, ogólnego wrażenia, jakie niosą ze sobą coroczne Piastonalia. A jest ono, znów moim zdaniem mało optymistyczne.

Bo co do programu to każdy może mieć swoje gusty i guściki (osobiście uważam, że był on w miarę różnorodny), co do rozmachu to niewątpliwie był, a hałas – cóż – jest nieodłącznym towarzyszem wszystkich imprez masowych. Nie w tym bowiem rzecz, aby było cicho, ale żeby było kulturalnie. A kulturalnie na Piastonaliach nie jest!

Na cztery dni kultura studencka, i ta indywidualna, i ta społeczna, odstawiana jest do kąta; tegoroczny inauguracyjny koncert Brathanków poprzedzony był np. przez organizatorów gromkim okrzykiem (z góry przepraszam osoby wrażliwe za wyrażenie) „Bawcie się zajebiście", najczęstszymi słowami słyszanymi z ust studentów stają się wtedy rynsztokowe przekleństwa, najczęściej widywanym zjawiskiem na opolskich ulicach stają się grupy „narąbanych" (czyli mocno podpitych) studentów, legitymację studencką zastępuje, na owe cztery dni, noszona wszędzie i koniecznie na widoku puszka piwa, krzaki i żywopłoty na miasteczku studenckim stają się publiczną areną miłosnych pieszczot, a całość określana jest mianem wspomnianej już (przepraszam znowu) „zajebistej zabawy".

Nie chodzi mi oczywiście o jakiś purytanizm lub o to, by gorszyć się byle czym. Dobrze wiem, że i piwo i tzw. te sprawy są dla ludzi, a przekleństwo też się może czasem człowiekowi wyrwać. Nikt mi jednak nie wmówi, że kulturą studencką (czy jakąkolwiek inną) jest ostentacyjne przeklinanie, kilkudniowe upijanie się, czy też publiczne pieszczenie się w krzakach (celowo nie cytuję mocniejszych, podobnie brzmiących określeń, żeby znów nie musieć przepraszać) wśród śmieci i pustych puszek po piwie. To nie jest kultura. To jest brak kultury!

I choć zdaję sobie sprawę, że ów brak nie dotyczy wszystkich studentów, to jednak – chcąc nie chcąc – ogólne wrażenie i główne przesłanie, jakie niosą ze sobą Piastonalia, jest właśnie takie.

Nie winię za to jedynie studentów. Uważam, że współodpowiedzialność ponoszą wszystkie akademickie instytucje wy-

Ciąg dalszy na stronie 22

Krzyż – znak rytualny, symbol chrześcijaństwa, zgorszenie, tajemnica. *Krzyż z różnych perspektyw* – bo nie chodzi o polemikę, lecz o to, żeby zobaczyć, jak patrzą nań ludzie o różnych poglądach. I tak właśnie, zgodnie z zapowiedzią o. Wojciecha Ziółka SJ, było podczas szóstego sympozjum popularno-naukowego w „Xaverianum" (22-24 maja 2000 r.). Na krzyż spojrzeliśmy z perspektywy niewierzących, innych monoteistów, a także samych chrześcijan.

W imieniu agnostyków przemawiał m.in. filozof z Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. **Jan Woleński**. W swoim wystąpieniu podkreślał, że symbol krzyża Jezusa, wskazując na poświęcenie siebie, męczeństwo i cierpienie za sprawę, ma głęboki sens moralny również dla niewierzących. Jednocześnie wyrażał opinię, że dla chrześcijan krzyż stracił swoje przesłanie moralne, a stał się przede wszystkim znakiem rytualnym. – Obserwuje jakąś inflację krzyża. Ważniejsze staje się, żeby krzyż był wszędzie obecny, a nie ważne jest to, co on naprawdę oznacza – mówił.

Niepokojące zjawisko nadużywania znaku krzyża zaakcentował także **Andrzej Osęka**, publicysta „Gazety Wyborczej". – Razi mnie, kiedy krzyż staje się symbolem wyższości nad innymi, kiedy jest używany „przeciw" (jak na oświęcimskim żwirowisku) – mówił. Równocześnie wyraził zgorszenie aktami zorganizowanego świętokradztwa: profanacje świątyń chrześcijańskich, niszczenie krzyża czy świętokradcze wykorzystywanie symboliki religijnej we współczesnej sztuce i kulturze masowej.

Swoistym komentarzem obu tych wypowiedzi było stwierdzenie o. dr **Dariusza Kowalczyka** SJ. - Być może do prawdy o krzyżu bliżej jest temu, kto się nim gorszy albo nawet uzna go za skandal, niż temu, kto się do krzyża przyzwyczai.

W tradycji chrześcijaństwa wschodniego krzyż jest przede wszystkim tajemnicą. Dr **Marek Melnyk**, grekokatolik, podkreślił, że Wschód nie rozumie eksponowania ludzkiego wymiaru męki Chrystusa. Tajemnicy krzyża nie można bowiem odłączać od Zmartwychwstania. – Trzeba stanąć przed nią z pokorą, bo nigdy nie zrozumiemy wszystkiego, co się stało na krzyżu – mówił.

Konstanty Gebert redaktor naczelny miesięcznika *Midrasz*

Islam widzi w chrześcijaństwie religię prawdziwą, lecz mniej doskonałą niż on sam. W tym kontekście, krzyż dla muzułmanów jest symbolem poniekąd „neutralnym".– Przeszkadzałby, gdyby zmuszano nas do jego kultu – stwierdził dr **Selim Chazbijewicz,** współprzewodniczący Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów w Polsce.

Odmienne spojrzenie na krzyż ukazali przedstawiciele społeczności żydowskiej. – Przez wiele wieków dla żydów krzyż był symbolem prześladowań – mówił **Konstanty Gebert**, redaktor naczelny miesięcznika „Midrasz". Okazuje się jednak, że relacje między judaizmem a chrześcijaństwem nie muszą pozostać li tylko problemowe. – Papież w czasie wizyty w Izraelu pokazał, jak chrześcijanie i żydzi mogą się spotykać i szanować swoje uczucia religijne – podkreślił **Jerzy Kichler**, przewodniczący Rady Gmin Żydowskich w Polsce.

I tak właśnie, w „Xaverianum" spotkali się ludzie różnych religii, różnego światopoglądu, by w prawdzie, z szacunkiem, spojrzeć na „krzyż z różnych perspektyw".

Tekst opracowany na podstawie A.K. „Krzyż z różnych stron", „Gość Niedzielny", 11.06.2000 r.

Pełne teksty wszystkich referatów zaprezentowanych w ramach sympozjum „Krzyż z różnych perspektyw" można znaleźć na naszych stronach internetowych http://www.xaverianum.opole.pl. I jeszcze tylko przypomnienie tematów poprzednich spotkań w „Xaverianum": „Między miłością a seksem"; „Wiara – nauka – kultura"; „Na styku tysiącleci"; „Dylematy ludzkiej wolności": „Chrześcijaństwo wobec sekt", wraz z zaproszeniem na kolejne, siódme już sympozjum, w 2001 r.

Dr Selim Chazbijewicz współprzewodniczący Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów w Polsce

Ciąg dalszy ze strony 20

chowawcze od władz opolskich uczelni poczynając, a na duszpasterstwie akademickim kończąc. Od zawsze bowiem tak jest, że młodzi ludzie robią to, na co im się pozwala. Mam wrażenie, że w ciągu tych paru dni pozwalamy studentom na wszystko i albo staramy się nie dostrzegać wszystkiego tego, o czym była mowa wcześniej, albo też widzimy, ale ze strachu czy wygodnictwa zupełnie nie reagujemy.

Nic mi przynajmniej nie wiadomo o jakiejkolwiek reakcji czy to Uniwersytetu (z Wydziałem Teologicznym!), czy Politechniki, czy WSZiA na te niekulturalne zachowania studentów w czasie Piastonaliów. A szkoda, bo przypominanie norm zachowania oraz stawianie wymagań jest obowiązkiem każdej instytucji wychowawczej, również (a może przede wszystkim) wyższej uczelni. Obowiązkiem, z którego i sami wychowankowie, i inni mają nas prawo rozliczyć. A ponieważ, jak napisałem wyżej, jako duszpasterz akademicki też czuję, że niedostatecznie się z tego obowiązku wywiązuję, więc korzystam z uprzejmości redakcji, aby ten brak nadrobić.

Z poważaniem
Wojciech Ziółek SJ,
Duszpasterz akademicki z Jezuickiego Ośrodka Formacji i Kultury Xaverianum

Ciąg dalszy ze strony 4

szych kierunków, jak wspomniałem wcześniej te możliwości są w zasadzie wyczerpane.

– KD: Jak realizowane aktualnie inwestycje wpłyną na ogólną kondycję uczelni?

– ZK: Na razie nie mają wpływu na wynik finansowy Uczelni. Wynika to z tego, że pozyskane ostatnio obiekty - dom studencki przy ul. Struga oraz zakupiony budynek „INSTAL" przy ul. Małopolskiej są utrzymywane w pierwszym przypadku w całości z funduszu pomocy materialnej dla studentów, a w drugim – w części z funduszu pomocy materialnej dla studentów, a w części z przychodów za miejsca hotelowe. Inwestycja realizowana na Wydziale Budownictwa jest jak na razie w całości finansowana przez KBN, ale po jej zakończeniu koszty eksploatacji będzie ponosił Wydział. Budowa tzw. „Łącznika" jest realizowana z dotacji celowej MEN i po jej zakończeniu zadaniem Uczelni będzie pokrycie kosztów utrzymania obiektu. Na każdy obiekt wybudowany lub zakupiony za zgodą MEN, w następnym roku budżetowym zwiększana jest dotacja na pokrycie kosztów utrzymania, miejmy zatem nadzieję, że te tak potrzebne do dalszego rozwoju obiekty nie będą negatywnie wpływać na wynik finansowy.

Konkurs!

Każdy z obiektów Uczelni ma jakąś – poza oficjalną nazwą jednostki – własną nazwę. Szczególnie odnosi się to do domów studenta. Mamy już *Pryzmę, Zygzak, Zaścianek*, nowo nabytego *Sokratesa*. Otwartą sprawą – jak na razie – pozostaje nazwanie kolejnego akademika przy ul. Struga. Władze Uczelni zaproponowały, aby w wybór imienia dla tego DS-u zaangażować studentów i pracowników. Po ukazaniu się tej wiadomości studenci i pracownicy Politechniki Opolskiej składać mogą w redakcji WU, przy ul. Mikołaczyka 3 (wejście od ul. Oleskiej obok parkinu) lub w sekretariacie prorektorów przy ul. Mikołaczyka 5 pok. 105 A (budynek główny), propozycje nazwy, a specjalna komisja wybierze najtrafniejszą z nich. Propozycje należy napisać na kartce, gdzie znaleźć winno się także imię i nazwisko zgłaszającego wraz z informacją o kierunku i roku studiów bądź miejsce pracy oraz adres lub telefon, który umożliwi kontakt z zainteresowanym. Warto wziąć udział w konkursie, gdyż zwycięzca otrzyma w nagrodę semestr darmowego mieszkania w DS-ach Politechniki Opolskiej lub równowżną nagrodę pieniężną.

Zachęcamy!

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

8(87) czerwiec 2000

Spis treści

Wywiad z... 3
Z kalendarza Rektorów 5
Z prac Senatu 6
Najlepsi sportowcy Politechniki u Rektora 7
Rekrutacja 8
Wskaźnik impact factor... 8
Tegoroczne inwestycje omawia dyrektor administracyjny Leon Prucnal 11
Wieści z Wydziałów 12
5. Program Ramowy 16
Odeszli 17
Sport 18
W środowiski akademickim 20

WIADOMOŚCI UCZELNIANE
Miesięcznik informacyjny
Politechniki Opolskiej
Rok IX, nr 8(87), czerwiec 2000 r.

Redaguje zespół:
Elżbieta Ciechocińska – grafik
Małgorzata Kalinowska – korekta
Współpracownicy wydziałowi:
Rafał Matwiejczuk (WZiIP),
Maria Mazur (WM),
Maria Trebel (WWFiF),
Józefa Czabak (WB),
Jolanta Ukarma (WEiA).
Stale współpracują:
Elżbieta Czaja
Urszula Mazur
Janusz Fijak
Sławoj Dubiel, Wojciech Brzeszczak – zdjęcia
Krystyna Duda – redaktor naczelny
Waldemar Szweda – skład i łamanie

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.

Druk: Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.
Redakcja: ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole, tel. 455 60 41, w. 284, e–mail: oficyna@polo.po.opole.pl

Zamówienie: 52/2000. Nakład 850 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.

Na okładce – Akademik przy ul A. Struga.

NOWOŚCI

W Bibliotece Głównej

1. Wantuch Edward T.: *Podstawy technologii magnetościernej*. – Warszawa: WNT, 2000. – 230 s. Sygnatura: 99235 Cz

„Książka ta jest pierwszym w Polsce i jednym z nielicznych w świecie, tak wyczerpującym opracowaniem podstaw technologii magnetościernej.

Autor, uwzględniając aktualny, światowy stan wiedzy, przedstawił w niej:

- znaczenie i zastosowanie pola magnetycznego we współczesnych technikach wytwarzania;
- podstawy teoretyczne oddziaływania pola magnetycznego na ziarna ferromagnetyka ściernego w obróbce magnetycznej;
- rodzaje i odmiany ferromagnetyków ściernych, ich cechy stereometryczne i wytrzymałościowe oraz sposoby wytwarzania;
- stan przedmiotu i warstwy wierzchniej po obróbce magnetościernej;
- poziom rozwoju i przykłady zastosowań tego rodzaju obróbki;
- zasady bezpieczeństwa użytkowania urządzeń do obróbki magnetościernej.

Technologia magnetościerna to szybko rozwijająca się dziedzina techniki, umożliwiająca uzyskiwanie dużej dokładności i refleksyjności powierzchni przedmiotów wykonanych z różnych materiałów. Dlatego po książkę powinni sięgnąć przede wszystkim konstruktorzy, technolodzy, wytwórcy maszyn i precyzyjnej aparatury oraz specjaliści z inżynierii materiałowej. Zainteresuje też studentów wydziałów mechanicznych." (z okładki)

2. Kowalczyk Paweł: *Fizyka cząsteczek : energie i widma*. – Warszawa: WN PWN, 2000. – 206 s. Sygnatura: 99234 Cz

„Fizyka cząsteczek to nowoczesny podręcznik przeznaczony dla studentów uniwersytetów, politechnik oraz wyższych szkół pedagogicznych, studiujących fizykę, astronomię, chemię i dziedziny pokrewne. Swój elegancki i spójny, a zarazem przystępny wykład Autor rozpoczyna od krótkiego przeglądu teorii grup, którą konsekwentnie stosuje do opisu struktury cząsteczek i podaje szereg przykładów ilustrujących prezentowane zagadnienia teoretyczne oraz ich związek z realnymi sytuacjami spotykanymi w trakcie wykonywania doświadczeń. Właśnie dlatego książka Pawła Kowalczyka z pewnością będzie przydatna tym wszystkim, którzy zajmują się lub zamierzają zajmować się w przyszłości badaniami doświadczalnymi w fizyce atomowej i molekularnej, fizyce chemicznej, biofizyce, biochemii oraz wszystkich innych dziedzinach nauki i techniki, w których prowadzone są pomiary spektroskopowe układów molekularnych." (z okładki)

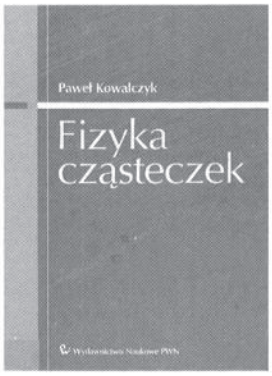

3. Landes David S.: *Bogactwo i nędza narodów: dlaczego jedni są tak bogaci, a inni tak ubodzy*. – Warszawa: WWL Muza, 2000. – 732 s. Sygnatura 99302 Cz

„Praca profesora Davida Landesa to jedna z najgłośniejszych, najczęściej omawianych w 1998 roku książek. Pełen pasji styl i wyczuwalne osobiste zaangażowanie autora sprawiają, że lektura wciąga od pierwszych stron niczym dobry kryminał! „Bogactwo i nędza narodów" to zapierająca dech w piersiach swoim rozmachem panorama dziejów świata. Autor, historyk i ekonomista, emerytowany profesor Uniwersytetu Harvarda, postawił sobie za zadanie „wyśledzić i pojąć, jak przebiegał główny nurt postępu ekonomicznego i modernizacji: jak doszliśmy do tego, gdzie jesteśmy i kim jesteśmy."

Landes mistrzowsko operuje anegdotą, szczegółem, zaskakującym porównaniem, sam zaś sprawia wrażenie demona erudycji. Na uwagę zasługują jego kapitalne, dowcipne polemiki z oponentami, wyznającymi „polityczną poprawność" w absurdalnie radykalnym wydaniu.

„Dlaczego jedni są tak bogaci, a inni tak ubodzy? – oto jest pytanie..." (z okładki)

Opracowały: Barbara Oleksowicz i Anna Kmiecik

W Oficynie Wydawniczej

SiM z. 115. Barbara Kaszowska. Planowanie rozwoju elektroenergetycznej sieci przesyłowej w warunkach urynkowienia elektroenergetyki.

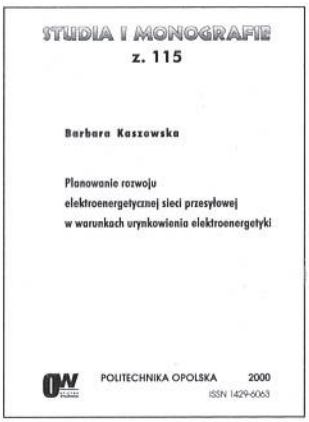

W monografii, która jest jednocześnie pracą habilitacyjną autorki zaproponowana została metoda średnioterminowego planowania rozwoju sieci przesyłowej. Dzięki opracowanym algorytmom obliczeniowym, praca ma nie tylko wartość naukową, ale także użyteczną.

SiMz. 114. Tomasz Boczar. Widma emisji akustycznej generowanej przez wyładowania niezupełne w izolacji olejowej.

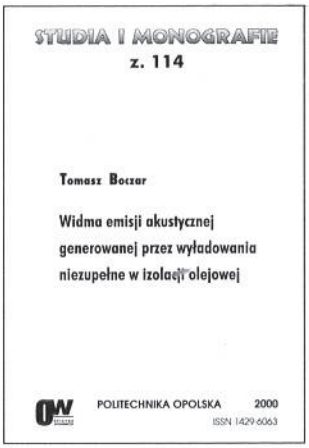

Monografia ujmuje wyniki badań własnych autora przy uwzględnieniu aktualnego stanu wiedzy światowej, dotyczącego zjawisk fizycznych, występujących przy wyładowaniach niezupełnych w materiałach izolacyjnych ciekłych oraz metodyki ich badań. Wyniki te mogą być wykorzystane w praktyce przemysłowej, a również w diagnostyce stanu izolacji.

mk
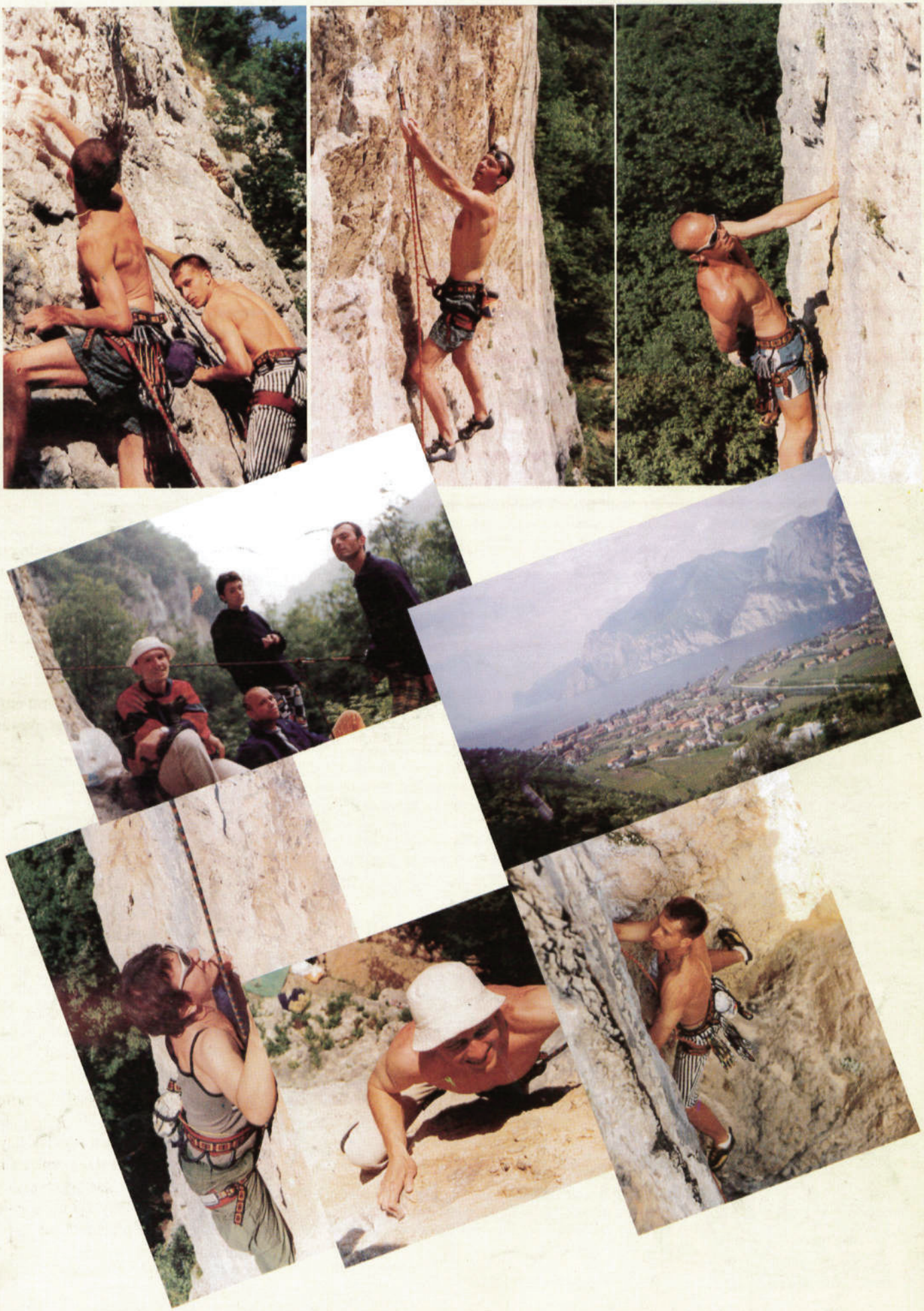
Wspinaczka we Włoszech